Új
TAPOLCAI ÚJSÁG

XV. (XXI.) évfolyam 10. szám | TAPOLCA VÁROS LAPJA | 2014. október

Tapolca új polgármestere: Dobó Zoltán

Dobó Zoltán polgármester vezetésével megkezdte munkáját az új képviselő-testület

Tapolca polgárai az október 12-ei önkormányzati választáson úgy döntöttek, hogy változást akarnak a városvezetésben.

Dobó Zoltán, a Jobbik Magyarországért Mozgalom polgármesterjelöltje 1.951 db érvényes szavazattal az elkövetkezendő öt évre Tapolca város polgármestere lett.

Az önkormányzat összetétele: *Sólyom Károly* (FIDESZ-KDNP), *Kozma Henrik Alajos* (JOBBIK), *Dobó Zoltán* (JOBBIK), *Koppányi Ferenc* (FIDESZ-KDNP), *Rig Lajos* (JOBBIK), *Buzás Gyula* (MSZP), *Marton József* (FIDESZ-KDNP), *Bakos György* (FIDESZ-KDNP), *Császár László* (FIDESZ-KDNP), *Lévai József* (MSZP), *Vajda Attila* (JOBBIK).

Az újonnan megválasztott képviselő-testület a Tamási Áron Művelődési Központban október 21-én megtartott alakuló ülésen letette az esküt, megválasztotta az alpolgármestert és a szakbizottságokat.

/Összeállításunk a 3. oldalon Letette hivatali esküjét az új képviselő-testület címmel./

„Tanulnunk kell a történelemből”

Az 1956-os forradalom és szabadságharc 58. évfordulójának emlékünnepét október 23-án a Katonai Emlékparkban tartották Tapolca polgárai.

Az '56-os bazaltemlékmű előtt, a lobogó mécsesek fényében *Dobó Zoltán* polgármester mondott emlékező beszédet: – Tanulnunk kell a történelemből ahhoz, hogy előbbre tudjunk lépni. Fel kell tennünk a kérdést, hogy mit tudunk az '56-os hősöktől tanulni, mit üzennek ők nekünk. Mindenképpen azt üzenik, hogy magunkért nekünk, magunknak kell tennünk – *hangsúlyozta.* – Olyan sokszor elhangzott már '56-tal kapcsolatban, hogy egy kis nemzet felvette a harcot a hatalmas zsarnoksággal szemben. Ma én ezt máshogy fogalmazom meg: kis országban is élhet hatalmas nemzet – *szögezte le Dobó Zoltán.*

/Írásunk a 4. oldalon „Ma azt a napot ünnepeljük, amikor sokadszorra is megmutattuk a világnak, hogy egy kis országban nagy nemzet lakik” címmel./

– Ma azokra a hősökre, fiatalokra, önfeláldozó emberekre emlékezünk, akik nem féltek vállalni a mártírhalált – mondta Dobó Zoltán polgármester

Új üzemcsarnok, új munkahelyek

A 3570 m² alapterületű üzemcsarnokban minden feltétel biztosított a világszínvonalú munkavégzéshez és termék-előállításhoz

A „BHA” Bíró Hűtéstechnikai és Acélszerkezet-gyártó Ipari Kft. az Új Széchenyi Terv által támogatott beruházás keretében új üzemcsarnokot létesített a volt laktanya területén lévő telephelyén.

Az új üzem ünnepélyes átadására október 9-én került sor. *Bíró Tibor*, a Kft. tulajdonosügyvezetője cégismertetőjében arról is szólt, hogy 2020-ig 200 tapolcai és Tapolca környéki embernek kívánnak munkahelyet biztosítani.

A cél egy olyan ipari centrum létrehozása, ahol a tanulóképzéstől kezdve a fizikai állomány növelésén keresztül nemcsak a fiataloknak, de az idősebbeknek is megélhetést tudnak biztosítani. A ma is működő hűtéstechnikai ágazatát olyan mértékben kívánja fejleszteni a Kft., hogy egy év múlva a saját hűtőbútorgyárát is meg tudja nyitni.

Az új üzemcsarnok megnyitását jelképező nemzetiszínű szalagot *Császár László* polgármester és *Bíró Tibor* vágta át, majd a jelenlévők megtekintették az új üzemet.

/Írásunk a 6. oldalon Új munkahelyek, versenyképes működés címmel./

Új mentőautó a gyógyítás szolgálatában

A tapolcai mentőállomás dolgozói és az átadásra meghívott vendégek az új esetkocsi előtt

Két év alatt már másodszor kaptak új mentőautót a tapolcai mentőállomás dolgozói annak érdekében, hogy a betegellátás színvonala tovább növekedjen.

A közel 50 millió forint értékű új esetkocsi október 9-ei ünnepélyes átadásán *dr. Onódi Lívia*, az OMSZ Közép-dunántúli Régió orvosigazgatója arról is szólt, hogy a jelenleg mostoha körülmények között dolgozó tapolcai bajtársak a hamarosan megvalósuló kórházi projekt eredményeként új, korszerű mentőállomásra költözhetnek.

/Írásunk a 6. oldalon Új esetkocsit kapott a mentőállomás címmel./

Tapolca belvárosa gyógyhely-minősítést kapott

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal Tapolca belvárosának egyrészét október 7-én gyógyhellyé minősítette. Tapolca méltán került a gyógyhelyek közé. Erre nemcsak a csodálatos természeti környezet, de a levegője is feljogosítja. A város onnantól használhatja a *„TAPOLCA GYÓGYHELY”* elnevezést. Az új lehetőségek, az uniós források kiaknázásával Tapolca a balatoni térség gyógyturisztikai központja lehet.

/Írásunk a 13. oldalon Tapolca belvárosát gyógyhellyé minősítették címmel./

Tapolca vegyes választási rendszerbe tartozik, ennek megfelelően október 12-én polgármester és nyolc egyéni választókerületi képviselő választása történt meg.

A polgármester választás eredménye a következőképpen alakult:

A névjegyzékben lévő választópolgárok száma: **13.626 fő.** Szavazóként megjelent választópolgárok száma: **5.030 fő.** Urnában lévő, bélyegzőlenyomat nélküli szavazólapok száma: **0 db.** Urnában lévő lebélyegzett szavazólapok száma: **5.028 db.** Érvénytelen, lebélyegzett szavazólapok száma: **69 db.** Érvényes szavazólapok száma: **4.959 db.** Érvényes szavazatok számának megoszlása: **Lévai József** Magyar Szocialista Párt polgármesterjelöltjére leadott szavazatok száma: **1.203 db (24,26%)**, **Dobó Zoltán** Jobbik Magyarországért Mozgalom polgármesterjelöltjére leadott szavazatok száma: **1.951 db (39,34%)**, **Császár László** FIDESZ – Magyar Polgári Szövetség és a Kereszténydemokrata Néppárt polgármesterjelöltjére leadott szavazatok száma: **1.805 db (36,4%)**. Tapolca város megválasztott polgármestere **1.951 db** érvényes szavazattal **Dobó Zoltán** (JOBBIK).

Tapolcán az egyéni választókerületi képviselő választás eredménye a következő:

1. számú egyéni választókerület: A névjegyzékben lévő választópolgárok száma: **1.903 fő**. Szavazóként megjelent választópolgárok száma: **712 fő**. Urnában lévő, bélyegzőlenyomat nélküli szavazólapok száma: **0 db**. Urnában lévő lebélyegzett szavazólapok száma: **712 db**. Érvénytelen, lebélyegzett szavazólapok száma: **9 db**. Érvényes szavazólapok száma: **703 db**. Érvényes szavazatok számának megoszlása: **Sólyom Károly** (FIDESZ-KDNP) jelöltre leadott szavazatok száma: **232 db**, **Tölgyes Zsolt** (JOBBIK) jelöltre leadott szavazatok száma: **224 db**, **Lévai József** (MSZP) jelöltre leadott szavazatok száma: **230 db**, **Vécsei Gábor** (SZOCIÁLDEMOKRATÁK) jelöltre leadott szavazatok száma: **17 db**.

2. számú egyéni választókerület: A névjegyzékben lévő választópolgárok száma: **1.945 fő**. Szavazóként megjelent választópolgárok száma: **650 fő**. Urnában lévő, bélyegzőlenyomat nélküli szavazólapok száma: **0 db**. Urnában lévő lebélyegzett szavazólapok száma: **650 db**. Érvénytelen, lebélyegzett szavazólapok száma: **31 db**. Érvényes szavazólapok száma: 619 db. Érvényes szavazatok számának megoszlása: **Sallai Richárd** (független) jelöltre leadott szavazatok száma: **14 db**, **Horváthné Németh Edit** (FIDESZ-KDNP) jelöltre leadott szavazatok száma: **224 db**, **Kozma Henrik Alajos** (JOBBIK) jelöltre leadott szavazatok száma: **265 db**, **Ádám József** (SZOCIÁLDEMOKRATÁK) jelöltre leadott szavazatok száma: **3 db**, **Balázsné Kiss Éva** (MSZP) jelöltre leadott szavazatok száma: **113 db**.

3. számú egyéni választókerület: A névjegyzékben lévő választópolgárok száma: **1.865 fő**. Szavazóként megjelent választópolgárok száma: **731 fő**. Urnában lévő, bélyegzőlenyomat nélküli szavazólapok száma: **0 db**. Urnában lévő lebélyegzett szavazólapok száma: **729 db**. Érvénytelen, lebélyegzett szavazólapok száma: **11 db**. Érvényes szavazólapok száma: **718 db**. Érvényes szavazatok számának megoszlása: **Kránicz András** (MSZP) jelöltre leadott szavazatok száma: **175 db**, **Horváthné Szalay Gyöngyi** (FIDESZ-KDNP) jelöltre leadott szavazatok száma: **243 db**, **Dobó Zoltán** (JOBBIK) jelöltre leadott szavazatok száma: **291 db**, **Ködbaum József** (SZOCIÁLDEMOKRATÁK) jelöltre leadott szavazatok száma: **9 db**.

4. számú egyéni választókerület: A névjegyzékben lévő választópolgárok száma: **1.912 fő**. Szavazóként megjelent választópolgárok száma: **726 fő**. Urnában lévő, bélyegzőlenyomat nélküli szavazólapok száma: **0 db**. Urnában lévő lebélyegzett szavazólapok száma: **724 db**. Érvénytelen, lebélyegzett szavazólapok száma: **13 db**. Érvényes szavazólapok száma: **711 db**. Érvényes szavazatok számának megoszlása: **Peszleg Gyula** (MSZP) jelöltre leadott szavazatok száma: **131 db**, **Árkovics Zoltán** (SZOCIÁLDEMOKRATÁK) jelöltre leadott szavazatok száma: **74 db**, **Pass Sándor** (JOBBIK) jelöltre leadott szavazatok száma: **224 db**, **Koppányi Ferenc** (FIDESZ-KDNP) jelöltre leadott szavazatok száma: **282 db**.

5. számú egyéni választókerület: A névjegyzékben lévő választópolgárok száma: **1.880 fő**. Szavazóként megjelent választópolgárok száma: **666 fő**. Urnában lévő, bélyegzőlenyomat nélküli szavazólapok száma: **0 db**. Urnában lévő lebélyegzett szavazólapok száma: **666 db**. Érvénytelen, lebélyegzett szavazólapok száma: **10 db**. Érvényes szavazólapok száma: **656 db**. Érvényes szavazatok számának megoszlása: **Rig Lajos** (JOBBIK) jelöltre leadott szavazatok száma: **283 db**, **Sági István Csaba** (FIDESZ-KDNP) jelöltre leadott szavazatok száma: **245 db**, **Székely Jenő** (MSZP) jelöltre leadott szavazatok száma: **111 db**, **Szikszai János** (SZOCIÁLDEMOKRATÁK) jelöltre leadott szavazatok száma: **17 db**.

6. számú egyéni választókerület: A névjegyzékben lévő választópolgárok száma: **1.811 fő**. Szavazóként megjelent választópolgárok száma: **639 fő**. Urnában lévő, bélyegzőlenyomat nélküli szavazólapok száma: **0 db**. Urnában lévő lebélyegzett szavazólapok száma: **639 db**. Érvénytelen, lebélyegzett szavazólapok száma: **13 db**. Érvényes szavazólapok száma: **626 db**. Érvényes szavazatok számának megoszlása: **Kocsor Szabolcs** (JOBBIK) jelöltre leadott szavazatok száma: **191 db**, **Bognár Ferenc** (FIDESZ-KDNP) jelöltre leadott szavazatok száma: **200 db**, **Buzás Gyula** (MSZP) jelöltre leadott szavazatok száma: **208 db**, **Kazinczy Zoltán Bálint** (SZOCIÁLDEMOKRATÁK) jelöltre leadott szavazatok száma: **27 db**.

7. számú egyéni választókerület: A névjegyzékben lévő választópolgárok száma: **1.564 fő**. Szavazóként megjelent választópolgárok száma: **582 fő**. Urnában lévő, bélyegzőlenyomat nélküli szavazólapok száma: **0 db**. Urnában lévő lebélyegzett szavazólapok száma: **582 db**. Érvénytelen, lebélyegzett szavazólapok száma: **12 db**. Érvényes szavazólapok száma: **570 db**. Érvényes szavazatok számának megoszlása: **Tóth Tibor** (SZOCIÁLDEMOKRATÁK) jelöltre leadott szavazatok száma: **32 db**, **Marton József** (FIDESZ-KDNP) jelöltre leadott szavazatok száma: **214 db**, **Vajda Attila** (JOBBIK) jelöltre leadott szavazatok száma: **204 db**, **Árvai Gábor Tamás** (MSZP) jelöltre leadott szavazatok száma: **120 db**.

8. számú egyéni választókerület: A névjegyzékben lévő választópolgárok száma: **746 fő**. Szavazóként megjelent választópolgárok száma: **324 fő**. Urnában lévő, bélyegzőlenyomat nélküli szavazólapok száma: **0 db**. Urnában lévő lebélyegzett szavazólapok száma: **324 db**. Érvénytelen, lebélyegzett szavazólapok száma: **6 db**. Érvényes szavazólapok száma: **318 db**. Érvényes szavazatok számának megoszlása: **Gajdos Gáborné** (SZOCIÁLDEMOKRATÁK) jelöltre leadott szavazatok száma: **9 db**, **Szabó Katalin** (MSZP) jelöltre leadott szavazatok száma: **12 db**, **Szi-Andor Zoltán** (JOBBIK) jelöltre leadott szavazatok száma: **77 db**, **Nemes Zoltán** (független) jelöltre leadott szavazatok száma: **93 db**, Bakos György (FIDESZ-KDNP) jelöltre leadott szavazatok száma: **127 db**.

Tájékoztató a kompenzációs listás választás eredményéről: **JOBBIK** töredékszavazatainak száma: **920**, **FIDESZ-KDNP** töredékszavazatainak száma: **912**, **MSZP** töredékszavazatainak száma: **892**, **SZOCIÁLDEMOKRATÁK** töredékszavazatainak száma: **188**. Az egyéni választókerületben keletkezett érvényes töredékszavazatok száma: **2.912**. A mandátumszerzésre jogosító 5 %-os szavazathatár: **146**. A mandátumszerzésre jogosító 10 %-os szavazathatár: **292**. A mandátumszerzésre jogosító 15 %-os szavazathatár: **437**. A kompenzációs listán megválasztott képviselők száma: 3, melyek a következők: **Császár László** (FIDESZ-KDNP), **Lévai József** (MSZP), **Vajda Attila** (JOBBIK).

Az önkormányzat összetétele: **Sólyom Károly** (FIDESZ-KDNP), **Kozma Henrik Alajos** (JOBBIK), **Dobó Zoltán** (JOBBIK), **Koppányi Ferenc** (FIDESZ-KDNP), **Rig Lajos** (JOBBIK), **Buzás Gyula** (MSZP), **Marton József** (FIDESZ-KDNP), **Bakos György** (FIDESZ-KDNP), **Császár László** (FIDESZ-KDNP), **Lévai József** (MSZP), **Vajda Attila** (JOBBIK).

A német nemzetiségi választás eredménye a következőképpen alakult:

A névjegyzékben lévő választópolgárok száma: **16 fő**. Szavazóként megjelent választópolgárok száma: **15 fő**. Urnában lévő, bélyegzőlenyomat nélküli szavazólapok száma: **0 db**. Urnában lévő lebélyegzett szavazólapok száma: **15 db**. Érvénytelen, lebélyegzett szavazólapok száma: **0 db**. Érvényes szavazólapok száma: **15 db**. Érvényes szavazatok számának megoszlása: **Pem Imre** képviselőjelöltre leadott szavazatok száma: **11 db**, **Molnárné Resch Myrtill Márta** képviselőjelöltre leadott szavazatok száma: **12 db**, **Molnár Attila Ferenc** képviselőjelöltre leadott szavazatok száma: **11 db**. A megválasztható képviselők száma 3 fő. Mindhárom képviselő a Veszprém Megyei Német Önkormányzatok és Elektorok Közössége jelölő szervezet jelöltje.

A roma nemzetiségi választás eredménye a következőképpen alakult:

A névjegyzékben lévő választópolgárok száma: **24 fő**. Szavazóként megjelent választópolgárok száma: **5 fő**. Urnában lévő, bélyegzőlenyomat nélküli szavazólapok száma: **0 db**. Urnában lévő lebélyegzett szavazólapok száma: **5 db**. Érvénytelen, lebélyegzett szavazólapok száma: **0 db**. Érvényes szavazólapok száma: **5 db**. Érvényes szavazatok számának megoszlása: **Dudás Krisztián** képviselőjelöltre leadott szavazatok száma: **3 db**, **Petrovics Sándor** képviselőjelöltre leadott szavazatok száma: **4 db**, **Forgács Ildikó** képviselőjelöltre leadott szavazatok száma: **4 db**, **Farkas Piroska** képviselőjelöltre leadott szavazatok száma: **4 db**. A megválasztható képviselők száma 3 fő. A megválasztott képviselők: **Petrovics Sándor**, **Forgács Ildikó**, **Farkas Piroska**, valamennyien a LUNGO DROM jelöltjei.

Tapolcán a választások a jogszabályi előírásoknak megfelelően zajlottak le. A választás napján a Helyi Választási Bizottsághoz kifogás nem érkezett, rendkívüli esemény a nap folyamán nem történt.

Ughy Jenőné jegyző,
a Helyi Választási Iroda vezetője

Közérdekű

Országgyűlési képviselő: *Lasztovicza Jenő*
Belvárosi Irodaház; Tapolca, Kossuth u. 2.
Fogadóóra: minden hónap első péntek 9.00-12.00 óráig és a külön meghirdetett időpontokban

Tapolcai Közös Önkormányzati Hivatal:
Fogadóórák:
Dobó Zoltán polgármester
minden hónap első hétfőjén 13.00-15.00 óráig
Rig Lajos alpolgármester
minden hónap második hétfőjén 13.00-15.00 óráig
Ughy Jenőné jegyző
minden páros héten hétfőn 14.00-16.00 óráig
Polgármesteri titkárság: 87/510-125, fax: 87/511-164
Jegyzői titkárság: 87/510-126, fax: 87/511-164
Ügyfélfogadási rend valamennyi szervezeti egység tekintetében egységesen:
Hétfő: 13.00-16.00 óráig, kedd: nincs ügyfélfogadás, szerda: 8.00-12.00 óráig és 13.00-17.00 óráig, csütörtök: 13.00-16.00 óráig, péntek: 8.00-12.00 óráig
Főépítész: *Papp Zoltán Tamás*
Fogadónap: minden héten hétfőn 13.00-16.00 óráig
Helye: Tapolcai Közös Önkormányzati Hivatal „A" épület I. emelet 13. számú iroda
Tapolcai Közös Önkormányzati Hivatal Központ: 87/511-150
Önkormányzati és Igazgatási Iroda:
dr. Rozgonyi Viktória aljegyző 87/510-126
Általános Igazgatási Csoport: *Pápainé dr. Németh Mária Anita* csoportvezető 87/511-153
Városfejlesztési és Üzemeltetési Iroda:
Hársfalvi József irodavezető 87/511-156
Városüzemeltetési Csoport:
Bakos Gáborné csoportvezető 87/511-156
Építéshatósági Iroda:
Ihász József irodavezető 87/511-155
Pénzügyi Iroda:
Schönherrné Pokó Ildikó irodavezető 87/511-161
Adócsoport: *Dénes Emil* csoportvezető 87/511-159
Anyakönyvvezető: 87/511-152
Polgári védelem: 87/511-150/179-es mellék
Német Nemzetiségi Önkormányzat:
Elnök: *Molnár Attila*
Roma Nemzetiségi Önkormányzat:
Elnök: *Farkas Piroska*
Fogadóóra: minden hónap első hétfőjén 13-14 óráig
Klebelsberg Intézményfenntartó Központ Tapolcai Tankerülete: 8300 Tapolca, Kossuth Lajos u. 2.
Tankerületi igazgató: *Tóth Mária*
Tel: 87/687-478, e-mail: maria.toth@klik.gov.hu
Veszprém Megyei Kormányhivatal Tapolcai Járási Hivatal: 8300 Tapolca, Hősök tere 15.
Tel: 87/511-400, Fax: 87/511-410
E-mail: hivatal@tapolca.vemkh.gov.hu
Honlap: www.kormanyhivatal.hu
Hivatalvezető: *Benczik Zsolt* 87/511-410
Hivatalvezető-helyettes:
Kisné Borbély Adrienn 87/511-415
Hatósági Osztály: Tel.: 87/511-400, Fax: 87/511-410
E-mail: hatosag@tapolca.vemkh.gov.hu
Osztályvezető: *Kisné Borbély Adrienn* 87/511-415
Okmányirodai Osztály:
Időpontfoglalás, információ:
Tel.: 87/511-420; Fax: 87/511-410
E-mail: okmanyiroda@tapolca.vemkh.gov.hu
Osztályvezető: *Orbán-Molnár Henrietta* 87/511-407
Tapolcai Járási Hivatal Járási Gyámhivatal:
Tel.: 87/511-430, Fax: 87/511-430
E-mail: gyamhivatal@tapolca.vemkh.gov.hu
Mb. Hivatalvezető: *Kovács Aliz* 87/511-418
Tapolcai Járási Hivatal Járási Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatala:
8300 Tapolca, Hősök tere 11.
Tel.: 87/510-903, Fax: 87/510-904
E-mail: tapolca-ker@nebih.gov.hu
Tel.: 87/510-903
Tapolcai Járási Hivatal Járási Földhivatala:
8300 Tapolca, Hősök tere 11.
Tel.: 87/511-280 ; Fax: 87/511-281
E-mail: tapolca@takarnet.hu
Hivatalvezető: *Lesch Norbert* 87/511-282
Hivatalvezető-helyettes: *Hal Péter* 87/511-284
Tapolcai Járási Hivatal Járási Munkaügyi Kirendeltsége: 8300 Tapolca, Liszt F. u. 1/1.
Tel.: 87/413-222 ; Fax: 87/413-609
E-mail: VeszpremMTapolcaJH-MK@lab.hu
Kirendeltség-vezető: *Simon Tünde* 87/413-609/105
Kirendeltség-vezető helyettes:
Zsadányiné Kovács Judit 87/413-609/108

Szervezetek:
Szociális és Egészségügyi Alapellátási Intézet:
8300 Tapolca, Nagyköz utca 1-3.
Tel.: 06-87/414-485
E-mail: alapellatas@tolna.net
Igazgató: *Dr. Varga István*
Igazgató helyettes: *Horváthné Németh Edit*
Assisi Szent Ferenc Állatmenhely Alapítvány:
Telefonszám: 06-30/259-1593
Szent György-hegy Hegyközség:
Hegybíró: *Szabados Béla*
8300 Tapolca, Kossuth u. 2. Pf. 96
Tel./fax: 87/510-245; 06-30/613-3357
Fogadóóra: Hétfő: 13.00-17.00 óráig, kedd: 7.30-17.00 óráig, péntek: 7.30-12.00 óráig
Mentőszolgálat OMSZ: 8300 Tapolca, Ipar u. 3
Tel: 104, 87/414-247
Tűzoltók – Önkéntes Tűzoltók:
8300 Tapolca, Hősök tere 11.
Tel: 105, 87/510-352 Fax: 87/510-354
Rendőrség – Tapolcai Rendőrkapitányság:
8300 Tapolca, Ady E. utca 2. Tel: 107, 87/412-322

www.tapolca.hu
Tapolca Város
hivatalos honlapja

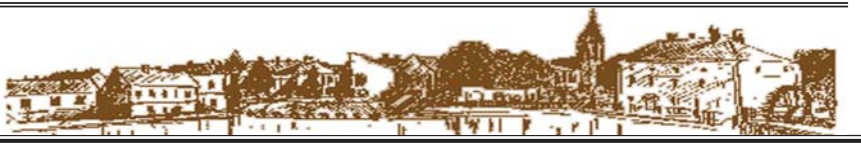

Letette hivatali esküjét az új képviselő-testület

Tapolca Város Önkormányzatának új képviselő-testülete október 21-én tartotta alakuló ülését a Tamási Áron Művelődési Központban.

A Himnusz közös éneklését követően *Szabó Gergely*, a Batsányi János Gimnázium tanulója az iskola névadója *A hazai nyelv és tudományosság* című versével köszöntötte a megjelenteket. Majd *Dobó Zoltán* polgármester ismertette az ülés napirendi pontjait. Elsőként *dr. Gelencsér Mihály*, a Helyi Választási Bizottság elnöke adott tájékoztatót az október 12-ei önkormányzati választás eredményeiről. A képviselő-testület, valamint a polgármester esküttételét követően *Dobó Zoltán* mondta el programbeszédét.

„Tisztelt Hölgyeim és Uraim!
Kedves Tapolcaiak!

Tisztelettel köszöntöm Önöket az újonnan megválasztott képviselő-testület alakuló ülésén, ahol a testület, az alpolgármester és a polgármester a város nyilvánossága előtt leteszi esküjét, illetve megalakulnak a szakbizottságok is.

Kedves Tapolcaiak, Tisztelt Választók!

A 2014. október 12-ei választás változást hozott. Köszönet érte Önöknek! Az elmúlt két évben sok helyen, sok esetben bebizonyosodott, hogy a város többsége mást gondol, változást akar! Az itt élő emberek egy jól érzékelhető, egyértelmű döntést hoztak. Régi elvárásaikat a választás éjszakáján újrafogalmazták: tiszta szándékú politikát, számon kérhető döntéseket, felelősségteljes városvezetést akarnak. Számomra a következő 5 évben is a tapolcaiak véleménye lesz a zsinórmérték. Soha többé nem fordulhat elő, hogy a tapolcaiak kifejezett akaratával ellenkező döntés szülessen a város érdekeire hivatkozva! Ugyanis a város Önök! Ezért nem lehet a közakarattal szemben döntést hozni! A változás pedig Tapolcán itt és most elkezdődik az Önök jóvoltából. Köszönöm a bizalmukat! Mindennap azért dolgozom majd Önökkel együtt, hogy bebizonyítsam: Önök jól döntöttek!

Polgármesterként az eddigi eredményeket megőrizve, de a lakosság változások iránti igényét maximálisan szem előtt tartva, a lehető legszélesebb körben megvalósuló párbeszéd mellett szeretném irányítani a várost. Bízom abban, hogy megválasztott képviselőtársaim is e gondolat jegyében kezdik meg az immár öt esztendőre szóló megbízatásukat. Az Önök véleménye a legfontosabb. Lényeges, hogy valóban legyen beleszólásuk a dolgok alakulásába, és ne csak akkor legyenek fontosak, amikor a választások zajlanak!

A saját életünk jobbítása érdekében bármikor, bárki fordulhasson a mindenkori képviselő-testülethez, a kerületében illetékes képviselőjéhez, vagy az alpolgármesterhez, polgármesterhez. Azt vallom, aki társadalmi szerepet vállal, felelősséggel tartozik mindenkiért, aki a területén él. Ehhez pedig kommunikáció, élő kapcsolat szükséges, csak ez tölti meg valódi tartalommal az önkormányzatiságot.

Mire van szükség, mit szeretnének az itt élők? Mitől lenne jobb, szebb az életünk? Ezeket a kérdéseket szinte nem is kell feltennem, mert az utcát járva magam is tapasztalom, hogy mindenkinek van véleménye, építő jellegű ötlete, javaslata. Éppen ezért arra törekszem, hogy a lakossági vélemények, ötletek, javaslatok, értékes meglátások eljussanak hozzánk.

Több társadalmi megbízatásban működő szakmai kabinetet hozunk létre annak érdekében, hogy ez a cél maradéktalanul megvalósuljon. És ne fordulhasson elő többé Tapolcán, hogy az emberek megkérdezése nélkül, őket közvetlenül, negatívan érintő döntések születnek.

Az előttünk álló 5 esztendő igen nehéz időszak lesz. Tennünk kell az elvándorlás ellen, erősítenünk kell a munkahelyhez jutás esélyeit, érezhetően javítani kell a köz- és vagyonbiztonságot, javítani az életminőséget.

A következő ciklus egymás tiszteletének és figyelembe vételének ciklusa is lesz. Szakmailag indokolt, bátor döntésekkel az igazságosság jegyében kell irányítanunk a várost. Számomra nem elég a törvényesség, a papír, az etikus hozzáállás lesz minden döntésünk fundamentuma.

Dobó Zoltán polgármester programbeszédében a párbeszéd fontosságát hangsúlyozta

Ezzel együtt természetesen kiemelten foglalkozunk választási ígéreteink megvalósításával is, amelyek a tapolcai emberek akaratát, szándékát tükrözik.

A kórház Tapolca lakosságának fáradságos munkájával épült meg egykor, majd a mindenkori városvezetés támogatásával működött a tapolcaiak érdekében. A sebészet, a belgyógyászat, illetve korábban a szülészet megszüntetése olyan üzenet volt nekünk, tapolcaiaknak, amely sokunkat az utcára küldött, véleményünk, ellenérzésünk, tiltakozásunk kinyilvánítása érdekében. Sajnos akkor nem talált meghallgatásra kérésünk. Pedig az eltelt időszak bebizonyította, szükség van sebészetre, belgyógyászatra. Azon leszünk, hogy ezt az igényt kielégítsük. Ide kapcsolódik az új mentőállomás létesítése, amit szeretnénk közel 10 év után végre realizálni. Sokak véleményét osztom, akik Tapolca kitörési pontját egy egész évben látogatható fürdő létesítésében látják. Számomra az egyik legfontosabb célkitűzés, hogy a strandberuházás átgondoltan, hosszú távú céljainkat szolgálva valósuljon meg!

A gazdaság élénkítését nemcsak szavakban, de tettekben is szeretnénk megvalósítani, a jó ötletekhez pedig pályázati forrásokat keresni. A pályázati rendszer hatékony kiaknázását kiemelt fontosságú tényezőként kezeljük, a megfelelő szakemberek bevonása, a helyi vállalkozások helyzetbe hozása elengedhetetlen. Ugyanez igaz a közrend javítására is. A lakosság nyugalma, biztonságérzete nagyon fontos eleme terveinknek, ezért több más mellett a polgárőrség tevékenységét is kiemelten támogatjuk és segítjük, új alapra helyezzük az együttműködést a rendőrséggel.

Tisztelt Képviselő-társaim!

Önök most megfogadták, hogy a tapolcaiak, a város érdekeit szolgálják a következő öt évben. Bárki, bárhogyan is szavazott az elmúlt napokban, az tapolcai, és az is szeretne maradni, egy jól működő, fejlődő, gyarapodó város lakosaként.

Szeretné, ha a gyermekei itt születnének, tanulnának, dolgoznának, boldogulnának. Szeretné, ha ennek a városnak lenne jövője, ha nem csökkenne rohamosan a város lélekszáma.

Ez most nagyon nehéznek tűnhet, de hinnünk kell benne, hogy menni fog!

Tisztelt Képviselők!

Ennek érdekében félre kell tennünk esetleges sértődöttségünket, a pártérdekeket és a várost kell szolgálniuk! Erre esküdtünk fel. Hiszem, hogy a pártok és a város érdekei egyeztethetőek, hiszen egy erősödő Tapolca az országnak is csak hasznára lehet. Ha ez megvalósul, az mindannyiunk boldogulását szolgálja. Végezetül egy mondás: *„a tegnap már történelem, a holnap még rejtelem, de a ma adomány!”* Kezdjük ma Tapolca új korszakát! Hajrá ,Tapolca!” – *fejezte be programbeszédét Dobó Zoltán polgármester.*

Az alakuló ülésen arról döntöttek a képviselők, hogy az önkormányzat mellett 4 szakbizottság fog működni az elkövetkezendő években.

Az Ügyrendi Bizottság elnöke *Vajda Attila*, tagjai: *Bakos György* és *Buzás Gyula*.

A Humán Bizottság elnöke *Marton József*, tagjai: *Buzás Gyula, Kozma Henrik Alajos* és *Vajda Attila.* Nem önkormányzati képviselő tagok: *Balázsné Kiss Éva, Kapy Izabella* és *Pass Sándor.*

A Gazdasági Bizottság elnöke *Lévai József*, tagjai: *Császár László, Koppányi Ferenc* és *Kozma Henrik Alajos.* Nem önkormányzati képviselő tagok: *Kránitz András* és *dr. Varga László.*

A Turisztikai és Gazdaságfejlesztési Bizottság elnöke *Sólyom Károly*, tagjai: *Császár László* és *Kozma Henrik Alajos.* Nem önkormányzati képviselő tagok: *Árvai Gábor Tamás* és *Sági István Csaba.*

A képviselő-testület az Ügyrendi Bizottság által lefolytatott titkos szavazás eredményeként 11 érvényes „igen” szavazattal, 0 „nem” szavazat mellett *Rig Lajos* önkormányzati képviselőt alpolgármesterré választotta.

A képviselő-testület az alakuló ülésen döntött a polgármester és az alpolgármester illetményéről és a költségtérítéseikről is. Eszerint *Dobó Zoltán* polgármester illetménye október 12-től 523.500 Ft/hó, költségtérítése az illetmény 15%-a, azaz 78.500 Ft.

Rig Lajos alpolgármester illetménye a polgármester illetményének 90%-a, azaz 471.200 Ft/hó. A költségtérítése ennek a 15%-a:70.700 Ft.

Az alakuló ülést követően *Dobó Zoltán* polgármester mondott pohárköszöntőt a művelődési intézmény aulájában. **N. Horváth Erzsébet**

Tájékoztatás

Tájékoztatom a Tisztelt Ügyfeleket, hogy a novemberi polgármesteri és alpolgármesteri fogadóórák a következő időpontokban kerülnek megtartásra:

Dobó Zoltán polgármester:
november 10. 14:00-16:00
Rig Lajos alpolgármester:
november 24. 14:00-16:00

Dobó Zoltán
polgármester

Köszöntöm az Új Tapolcai Újság Olvasóit!

Ezúton is szeretnék élni a lehetőséggel, hogy megköszönhessem a város lakosságának a választáson való részvételt és a jelöltjeinkre leadott szavazatokat.

Köszönöm, hogy az Önök jóvoltából 16 év után egyéni körzetet tudtunk nyerni és 2 képviselővel részt tudunk venni a testületi munkában. Az alacsony részvétel miatt csalódott vagyok. A város változást szeretett volna a városvezetésben, szerintem ez megvalósult. Most már tartalommal kell megtöltenünk ezt a változást. Én arról biztosítottam az új polgármestert, hogy minden városfejlesztésre irányuló törekvésében támogatni fogom. Ugyanezt ígérte meg képviselőtársam is. Azt kérem a várostól is, hogy a változást töltse meg tartalommal. Segítsük a polgármesternek és az újonnan alakult képviselő-testületnek a munkáját, mert a célok megvalósítása csak közösen sikerülhet. **Lévai József,**
az MSZP Helyi Szervezetének elnöke,
önkormányzati képviselő

„Tapolca stabil állapotban, jó költségvetési pozícióban van. Bankszámláinkon több, mint 600 millió forint van lekötve betétekben”

Tapolca város polgárai az október 12-ei önkormányzati választáson úgy döntöttek, hogy változást, új városvezetést akarnak. A leköszönő polgármestert, *Császár Lászlót* a vereség okairól is kérdeztük.

– Sok összetevője van annak, hogy az 1998 óta FIDESZ-es városvezetése elveszítette a választást. De a legnagyobb felelősség a miénk. Az igaz, hogy 5 képviselővel a FIDESZ-KDNP-frakció a legnagyobb a Testületben, de a városvezetést, a polgármesterséget nem tudtuk megtartani. Ebben nyilvánvalóan az is benne van, hogy a mi választóink úgy gondolták, hogy győzelem lesz, és ezért sokan nem mentek el szavazni. Ebben a mi felelősségünk az, hogy nem tudtuk meggyőzni őket arról, hogy el kell menni. A másik oldal jobban mozgósított, ők többen ott voltak a választáson, és így született meg az eredmény.

El kell fogadnunk tényként: Tapolca lakossága úgy gondolta, hogy a korábbi városvezető nem méltó a polgármesteri posztra. A választás éjszakáján én voltam az első, aki gratulált az új polgármesternek, én mondtam meg neki, hogy nyert, mert akkor azt még nem is tudta.

Már több alkalommal találkoztunk azóta. Megtörtént az átadás-átvétel. Azokat a feladatokat adtam át, amelyeket egy leköszönő polgármesternek át kell adnia a törvény előírása szerint. Jelképesen átadtam a „város kulcsát” is. Tapolca stabil állapotban, jó költségvetési pozícióban van. Bankszámláinkon több, mint 600 millió forint van lekötve betétekben, az intézményrendszerünk is stabilan működik. A városnak nincs adósságállománya, hiszen az elmúlt évek konszolidációja során a magyar kormány átvállalta azt. Ezt ezúton is szeretném megköszönni. A város további működéséhez minden feltétel adott.

Természetesen az 5 képviselőnkön keresztül mi is hozzátesszük Tapolca további fejlődéséhez, amit hozzá tudunk tenni. Bízom benne, hogy az új városvezetés azokat a fejlesztéseket tovább tudja vinni, amelyeket mi már elkezdtünk. Gondolok itt a kórházfejlesztésre, a mentőállomás építésére és a strandra is. Itt is szeretném megköszönni *Lasztovicza Jenő* országgyűlési képviselőnek azt a sok segítséget, amit az elmúlt időszakban nyújtott a városnak. Rajta keresztül sok forráshoz, pályázati lehetőséghez jutott Tapolca.

A képviselő-testületi pozíciók leosztásából is látni, hogy mi tisztséget nem kívántunk vállalni – gondolok itt az alpolgármesterségre –, de a bizottságokban elfogadtuk azokat a helyeket, amelyeket felkínáltak nekünk. Az elmúlt 16 évben megszerzett tapasztalatinkat szeretnénk továbbra is a város javára kamatoztatni, ha igényt tartanak rá. Egy biztos: a mi elveinkkel ellentétes dolgokkal nem fogunk egyetérteni, de minden olyan döntés mellé odaállunk, amely a város fejlődését fogja szolgálni. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani azoknak a választópolgároknak, akik úgy gondolták, hogy érdemesek vagyunk arra, hogy a Testületben öt képiselővel ott legyünk – *mondta Császár László frakcióvezető.* **NHE**

„Ma azt a napot ünnepeljük, amikor sokadszorra is megmutattuk a világnak, hogy egy kis országban nagy nemzet lakik”

Az 1956-os forradalom és szabadságharc mártírjaira, neves és névtelen hőseire emlékezve október 23-án megemlékezést tartottak Tapolca polgárai.

Elsőként *Tóth István* áldozat sírjánál helyeztek el koszorút. Tapolca Város Önkormányzata nevében *Dobó Zoltán* polgármester és *Ughy Jenőné* koszorúzott. A Tapolcaiak a Nemzetért Egyesület nevében *Vajda Attila* és *Pass Sándor*, a FIDESZ nevében *Horváthné Szalay Gyöngyi* és *Császár László* helyezte el a megemlékezés virágait. *Rig Lajos* és *Kozma Henrik* a Jobbik, *Balázsné Kiss Éva* és *Árvai Gábor* az MSZP nevében koszorúzott.

A Kistó partján a Pantheon-falon *dr. Hillinger István* emléktáblájánál Tapolca Város Önkormányzata nevében *Dobó Zoltán* polgármester és *Rig Lajos* alpolgármester, a Tapolcaiak a Nemzetért Egyesület nevében *Pass Sándor* és *Vajda Attila* helyezte el a kegyelet virágait. *Bognár Ferenc* és *Sági István* a FIDESZ, *Rig Lajos* és *Kozma Henrik* a Jobbik, *Balázsné Kiss Éva* és *Árvai Gábor* az MSZP képviseletében koszorúzott.

Tapolca Város Önkormányzata nevében Dobó Zoltán polgármester és Ughy Jenőné jegyző koszorúzott

A Katonai Emlékparkban megtartott megemlékezés a Himnusz közös éneklésével kezdődött, majd *Dobó Zoltán* polgármester mondott emlékező beszédet.

„Szeretettel köszöntök Mindenkit!

Szeretném kifejezni örömemet, hogy a rossz idő ellenére sokan eljöttek, hogy méltóképpen emlékezzünk meg a hősökről és az ősökről.

Ma 1956. október 23-ára emlékezünk. Sokszor és sokan megállapították már, hogy a történelem ismétli önmagát. Tanulnunk kell a történelmünkből, a saját történeteinkből. 1956-ban a szabadság, a szabadság utáni vágy újra előtört a magyar emberekből. Ma azokra a hősökre, fiatalokra, önfeláldozó emberekre emlékezünk, akik nem féltek vállalni a mártírhalált annak ellenére sem, hogy – visszatekintve a magyar történelemre – tudták, nehéz és küzdelmes időszak és harc vár rájuk.

Magyarország, mint Európa legrégibb keresztény nemzetállama, nemcsak ’56-ban, de történelme során nagyon sokszor megvívta harcát a szabadságért.

1956. október 23-án nemcsak a Rákosi-féle önkényre mondott nemet a nemzet, de szembeszállt a fél világot rettegésben tartó – és a világ másik felét uraló – hatalmas, bolsevista hatalommal. Az ’56-os fiatalemberek és hazafiak nem számolták ki, nem gondolták végig, nem beszélték meg egymás között, hogy megéri-e vállalni ezt a küzdelmet. Egy felsőbb erő, egy felsőbb hatalom, a szabadságvágy és az egymás iránti szeretet megszólította és hadrendbe állította őket, és ha még oly kilátástalan volt is a harc, mégis vállalták azt.

Tisztelt Tapolcai Polgárok!

Az előbb említettem Önöknek, hogy tanulnunk kell a történelemből ahhoz, hogy előbbre tudjunk lépni. Fel kell tennünk a kérdést, hogy mit tudunk az ’56-os hősöktől tanulni, mit üzennek ők nekünk.

Mindenképpen azt üzenik, hogy magunkért nekünk, magunknak kell tennünk. Számtalan segítséget ígértek nekünk az 1956-os forradalmunk és szabadságharcunk során. Amerika hangja még a szabadságharc leverése pillanatában is azt harsogta, tartsatok ki, jövünk. Voltak, akik kitartottak még tovább és tovább. De segítséget mégsem kaptak.

Ma, 1956 kapcsán azt szeretném Önöktől kérni, hogy forduljunk egymás felé és segítsük egymást. Azok a fiatalok, azok a fiúk, lányok – budapestiek és szerte az országban –, akik felvették a harcot az önkényuralommal szemben, csak társaikra, csak önmagukra számíthattak. Olyan sokszor elhangzott ’56-tal kapcsolatban, hogy egy kis nemzet felvette a harcot a hatalmas zsarnoksággal szemben. Ma én ezt máshogy fogalmazom meg: kis országban is élhet hatalmas nemzet. Magyarország és a magyar nemzet sorsa mindig a szívünkben lakott. És nekünk, magyaroknak hatalmas szívünk és lelkünk van.

Gondoljuk végig: egy kis nemzet meg tudta volna vívni azt a harcot, amit az ’56-os hősök tettek? Azt kell mondanunk, hogy nem, nem tudta volna. Mi együtt Önökkel egy nagy nemzet fiai vagyunk.

Ma ennek a napját ünnepeljük. 1956. október 23-ával kapcsolatban azt a napot ünnepeljük, amikor sokadszorra is megmutattuk a világnak, hogy egy kis országban nagy nemzet lakik. Egy olyan nemzet, aki akkor is küzd az igazáért, amikor nagyon kilátástalannak tűnik a helyzet.

Ha végigvisszük azt a gondolatot, hogy kis országban nagy nemzet, ha feltesszük azt a kérdést, hogy tudott volna annyi csodálatos embert adni a világnak Magyarország, mint amennyit adott, ha kis nemzet lenne, akkor azt kell válaszolnunk, hogy nem.

Egy kis nemzetért megdobbant volna a világ szíve?

Egy kis nemzetért kiállt volna mindenki, aki hitt a szabadságban?

Nyugodtan mondhatjuk, hogy nem.

Ma újra arra fogunk emlékezni, hogy mi nem kis nemzet vagyunk, hanem Európa legrégebbi keresztény államának nemzetalkotói vagyunk. Ezért fogunk minden esetben – amikor nemzeti ünnepet ünnepelünk – összegyűlni és emlékezni arról, hogy bennünk sokkal több lakozik, mint amit rólunk gondolnak, vagy évtizedeken keresztül sulykoltak belénk.

Ma egymás szemébe fogunk nézni, és végiggondoljuk azt, hogy mit gondolhattak azok az emberek, akik a barikádokon harcoltak. Ma átérezzük az ő sorsukat. Átérezzük azokat a pillanatokat, amelyeket ők éreztek. Biztos, hogy nem arról beszéltek, hogy ők kis nemzet fiai. Arról beszéltek, hogy megmutatják a nagyapáikért, megmutatják a születendő gyermekeikért.

Azt látom, hogy ma, itt Tapolcán mindannyian megmutatták, hogy a rossz idő ellenére is nagyon sokan gyűltünk össze, hogy lerójuk kegyeletünket és megemlékezzünk azokról a hősökről, akik a történelmet tanították nekünk.

És mi ebből tanulhatunk. Azt tanuljuk, hogy igenis képesek vagyunk bármire, ha összefogunk. Ebben a városban is mostantól az összefogásra helyezzük a hangsúlyt. És akkor semmi sem állhat elénk, semmi sem akadályozhat meg minket abban, hogy méltó módon ünnepeljünk.

Köszönöm mindenkinek, aki a rossz időjárásra való tekintet nélkül eljött.

Mi nem vállaltunk olyan nehéz sorsot, amilyent ők, az 1956-os hősök vállaltak, de mégis szívet melengető, hogy mennyien gyűltünk össze.

Köszönöm a figyelmüket.”

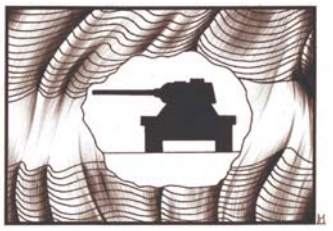

Tollas Tibor:

Gloria victis 1968

(részlet)

„S izenjük minden elnyomónak:
megölhettek, de megmarad az ország,
megszállhattok, de nem győztök soha,
elűzhettek, a nép emlékezik,
mint megvakított a felkelő napra.
Szabadság! Lángszirmú virágodat
őrzik a holtak és a századok,
s holnap, ha sugárzó szárba szöksz,
a határoktól sebzett táj felett,
ne feledd: a Moldva és a Duna partján
mi voltunk újra Európa,
s a szikkadt földet vérünk öntözte meg.”

Az emlékező beszédet követően a jelenlévő pártok, civil szervezetek helyezték el koszorúikat az 1956-os bazaltemlékműnél, ahol díszőrséget a Tapolcai Honvéd Kulturális Egyesület tagjai álltak.

Tapolca Város Önkormányzata nevében *Dobó Zoltán* polgármester és *Ughy Jenőné* koszorúzott. A Veszprém Megyei Kormányhivatal koszorúját *Benczik Zsolt* hivatalvezető, a Tapolcai Honvéd Kulturális Egyesületét *Horváth Gábor* elnök, a Radetzky Hagyományőrző Huszáregyesületét *Labovszky Imre* és *Pék László* helyezték el az emlékmű talapzatánál. A Tapolca és Környéke Honvéd Bajtársi Egyesület nevében *Benács Lajos* és *Windhofferné Szíjj Klára*, a Tapolcaiak a Nemzetért Egyesület képviseletében *Vajda Attila* és *Pass Sándor* koszorúzott. A Vállalkozók Területi Ipartestületének koszorúját *Vörös Béla* és *Csizmadia József*, a Tapolcai Városszépítő Egyesületét *Benács Lajos*, *Spilák Istvánné* és *Süle Zoltán*, a Csobánc Népdalkörét *Kocs Ida*, *Fehér György* és *Hazafi József* helyezte el az '56-os emlékműnél.

A FIDESZ Magyar Polgári Szövetség képviseletében *Császár László*, *Horváthné Szalay Gyöngyi* és *Sági István* koszorúzott. A Jobbik Magyarországért Mozgalom nevében *Rig Lajos* és *Kozma Henrik*, a Magyar Szocialista Párt képviseletében *Lévai József* és *Buzás Gyula,* a Szociáldemokraták Magyar Polgári Pártja nevében *Tóth Tibor* és *Kazinczy Zoltán* helyezte el a kegyelet virágait.

A koszorúk elhelyezése után *Lénárt László* színművész verssel emlékezett '56 hőseire, mártírjaira. A megemlékezés a Szózat közös éneklésével ért véget. **N. Horváth Erzsébet**

„Október 6-a a magyar nemzet gyásznapja”

165 évvel ezelőtt hősi halált halt 13 honvédtiszt Aradon. Az ő emléküket idézték meg október 6-án a Katonai Emlékparkban.

A parkot körülölelő gesztenyefák, mintha könnyüket és vérüket hullatták volna, úgy hagyták porba hullni termésüket. Halk koppanásuk, mint régi, távoli puskadörrenés, mely túlvilágra küldte a 13 hős férfit. A Batsányi János Tagintézmény 7. a osztálya a *„Mint oldott kéve”* című műsorával emlékezett meg az Aradi vértanúkról, nemzeti gyásznapunkról. Felkészítőjük *Antal Edit* tanárnő volt. A műsorral készült általános iskolás diákok tán még nincsenek a teljes tudatában annak, mekkora tettet vittek véghez a vértanúk azzal, hogy életüket áldozták a hazáért.

Kapy Izabella tanárnő emlékező beszédében hangsúlyozta: – A tizenhárom mártír honvédtiszt a szemtanúk szerint bátran állt a kivégzők elé, akik elrettentő példaként estig kint hagyták a holttesteket. Számításaik nem váltak be. Ezzel a lépéssel csak azt érték el, hogy a közeli falvakból több ezren zarándokoltak a vesztőhelyhez. *Batthyány Lajost* ugyanazon a napon, Pesten az esti órákban az új épület zárt udvarán állították a kivégzőosztag elé. Az aradi tizenhármak és az első felelős miniszterelnök meggyilkolásával a *Haynau* által levezényelt megtorlás elérte csúcspontját. Ez nemcsak Magyarországon váltott ki erős indulatokat, de Európát is tiltakozásra sarkallta. Október 6-a azóta is a magyar nemzet gyásznapja.

Tapolca polgárai méltóképpen emlékeztek meg a nemzeti gyásznapról

Kapy Izabella pedagógus történelmi áttekintését követően a Balaton-felvidéki Radeczky Hagyományőrző Huszár Egyesület kivont karddal állt díszőrséget az emlékmű mellett, ahol az önkormányzat, a Tapolcán működő egyesületek, civil szervezetek, pártok képviselői helyezték el koszorúikat. Az Aradi Vértanúk Emlékünnepség végén a lobogó tűz és a nemzet három színe azt üzente az égben lakozóknak, hogy soha nem felejtjük el őket.

Havasi Gábor

„Mindent elkövetünk annak érdekében, hogy méltókká váljunk a helyi közösség bizalmára”

Az október 12-ei önkormányzati választáson a tapolcai polgárok akaratából *Dobó Zoltán*, a Jobbik Magyarországért Mozgalom Veszprém Megyei Szervezetének alelnöke lett a város új polgármestere. Vele készítettünk interjút.

Dobó Zoltán, Tapolca új polgármestere az eskütétel közben

– Polgármester Úr! Először is engedje meg, hogy gratuláljak a megválasztásához. Tudom, hogy nagyon sokan ismerik Önt személyesen nemcsak Tapolcán, hanem a megyében is.Mivel az újságot az internet segítségével a világ bármely pontján olvashatják, kérem, mondjon néhány mondatot magáról.

– Köszönöm a gratulációt. 39 éves vagyok, 3 éves korom óta lakom Tapolcán. A feleségemmel és a kislányommal élünk itt. Régóta részt veszek a közéletben, így a választóim döntő többsége személyesen is ismer.

– Mi motiválta abban, hogy politikai, közéleti pályára lépjen?

– Úgy vagyok ezzel, mint a legtöbb magyar férfi, aki egy válogatott futballmérkőzés után úgy érzi, hogy ő jobban tudna játszani. 12 évvel ezelőtt csatlakoztam az akkori tapolcai FIDESZ-frakcióhoz, majd 2006 után kiléptem a pártból, mert nem tudtam azonosulni a politikájukkal.

– Milyen utat kellett végigjárniuk a mostani győzelemhez?

– Azt, hogy milyen lesz a kampányunk, a tavaszi országgyűlési választás már meghatározta. Ott már tudtuk, hogy Tapolca nyerhető. Csodálkozom is, hogy az ellenfeleinknek fogalmuk sem volt erről. Az akkori számok – és amit a szavazókörökben láttunk – azt jelezték számunkra, ha az országos médiát levesszük a hatékonyságból, mi már erősebbek vagyunk. Ehhez az is hozzájárult, hogy az önkormányzati választás sokkal inkább személyhez kötött, mint az országos. Egy vagyok a tapolcai polgárok közül, úgy élek, mint minden tapolcai. Akkor sem kerültem külön elbírálás alá, amikor a feleségemet elvitték szülni, ellenben van helyi politikus, aki igen. Ezt nemcsak én, de az egész város tudja. Nem lehet letagadni. Nem kell mélyre ásni a tényekért. Egész egyszerűen csak fel kell venni a fonalat, az alázatot, hogy méltónak találtassunk arra, hogy egyáltalán szóba álljanak velünk az emberek. A tapolcai Jobbik tagjaival mindig szóba álltak az emberek. Nyilván vannak olyan demagógok, akik jöttek a szélsőjobbozással, de ez komolytalan. A Jobbikban Tapolcán nem a szélsőjobboldali erők gyülekeznek, hanem radikális érzelmű, tenni vágyó emberek. Ha megnézi, hogy kik a mi segítőink, kik vannak körülöttünk, akkor láthatja, hogy távol esünk azoktól a címkéktől, amelyekkel illetnek minket. Az alapszerveződés úgy jött létre, hogy nem haragszunk senkire, de a magyarokat szeretjük. Ragaszkodunk a saját fajtánkhoz, ragaszkodunk a nemzeti kultúránkhoz, és harcos módon kiállunk értékeink mellett helyben is. Ha figyelembe vesszük azt, hogy a Jobbik tapolcai alapszervezetének tagjai kulturális missziót folytatnak a Tapolcaiak a Nemzetért Egyesület keretein belül, akkor látni lehet azt is, hogy ez a kulturális misszió alapjaiban határozza meg azt az eszmeiséget, amit mi képviselni fogunk az elkövetkezendő években.

– A mostani kampányban vetettek-e be új módszereket?

– Nem vetettünk be semmi újat, csak nem hazudtunk. Sőt, arra törekedtünk, hogy a politikai ellenfeleink se tudjanak hazudni. Teljes nyíltsággal és őszinteséggel álltunk az emberek elé. Meghallgattuk, amit mondani akartak, és a közakaratot tűztük a zászlónkra. Így tudtunk nyerni. Itt is szeretném megköszönni a választási és a politikai ellenfeleinknek azt, hogy Tapolcán nem fajult személyeskedésbe és sárdobálásba a politikai kampány. Ezt pozitívumként értékelem. Ez minősíti a helyi közösség tagjait attól függetlenül, hogy hová szavaztak. Nyilván voltak kisebb incidensek, de ezeket betudom azoknak az embereknek. A táborral nem azonosítom azokat, akik esetleg ostobaságokat követtek el, például az én plakátommal szemben. Bár tudom, hogy ki tette, de még csak nem is haragszom rá. Ő ennyire volt képes, de tény, őt is megérintettem, neki is volt valami véleménye.

– Ön szerint miért veszített az előző városvezetés?

– Nem veszítettek, mi nyertünk. Mert ha veszítettek volna, akkor most nem lenne esélyük a képviselő-testületben szerepelniük, de komoly erőként ott vannak. Továbbra is abban bízom, hogy együtt tudunk működni, sok kérdésben nem is lesz közöttünk vita. Ők jóval kevesebb hittel álltak hozzá a kampányhoz, így hátránnyal indultak. Mi hitben erősebbek voltunk. Mi hiszszük azt, hogy Tapolcán újra lesz aktív betegellátás, hisszük azt, hogy ezt a várost fel lehet emelni. Hitet tettünk a magyar nemzet és a keresztény erkölcsök mellett. A hit az, amelyben előbbre járunk, mint a vetélytársaink.

– Milyen konkrét feladatokat, célokat tűztek ki maguk elé?

– Most jöhetnék a szokásossal, hogy kórház, strand stb. De egy kicsit messzebb mennék. Ebbe a városba életet kell lehelni. A strand és a kórház nem cél, hanem eszköz. Annak az eszköze, hogy Tapolcán újra szülessen annyi gyerek, aki pótolja az elhalást és pótolja az elvándorlást. Az elvándorlás talán a legrettenetesebb rém, ami egy település életét fenyegeti. Éppen az imént néztem meg azt a HVG-s cikket, ami két nappal ezelőtt készült velem. Az interjúban is ott van, hogy a KSH adatai szerint 10 év alatt 2200 ember hagyta el Tapolcát. Ez nagyon sok. Ha belegondolunk, egy 800-1000 fős települést már nagy falunak tekintünk, akkor ez a szám nagyon nagy. A távozók valószínűleg munkavállalók és valahol máshol teremtenek a munkájukkal értéket, máshol adóznak, fizetik a járulékaikat, jó esetben az országon belül, egy nagyobb városban. Rosszabb esetben külföldön. Célunk csak az lehet, hogy az elvándorlást megállítsuk. Ennek eszköze a kórház, a strand, a közbiztonság és a megélhetés.

– Hogyan és miként lehet munkahelyeket teremteni Tapolcán?

– A Jobbiknak egy átfogó gazdaságpolitikai terve van. Nagyon hosszú lenne azt most itt elmondanom, de sok helyen beszélünk róla. Mi azt szeretnénk, ha Tapolcán megvalósulna egy átfogó turisztikai, gazdasági koncepció. Mi nem hiszünk a felülről jövő megoldásokban. A koncepciónk részét képezi több más mellett egy fedett fürdő, a kórház, az általunk nagyra tartott természeti környezet, a katonai hagyományőrzés, a Bor és Pisztráng Fesztivál és még nagyon sok minden. Azt szeretnénk, ha valaki ellátogat Tapolcára, sokszor visszajöjjön, vagy akár több napot is itt töltsön. Ha hozzáadjuk ehhez azt a különleges adottságot, hogy 3 kultúrháza van a városnak – igaz, hogy közülük kettő komoly működési nehézségekkel küzd – a Balaton közelségét, a gyönyörű természeti környezetet, akkor átgondolt és kitartó, kemény munkával, jó tervekkel Tapolcából konferenciavárost lehet létrehozni.

– Hogyan teltek az első munkanapjai?

– Egyben telt el az utolsó öt nap. Hétfő reggel 7 órától este 6 óráig nem tudtam hívást indítani, mert folyamatosan szólt a telefonom. Nagyon sokan gratuláltak. Az első napok egyébként főként egyeztetésekkel teltek. Köztük a legfontosabb, hogy a Tapolca város tulajdonában lévő cégek vezetőivel találkoztam, kértem őket, hogy a dolgozói állományt is nyugtassák meg, hogy bár jelentős változás történt, de örülök, hogy eddig is ott dolgoztak és ezentúl is igényt tartok mindenki munkájára. Ezt megtettem a Polgármesteri Hivatalban is – és ehhez tartani is fogom magam. Egyeztettem a rendőrkapitánnyal, a Kormányhivatal vezetőjével és folyamatosan találkozom más vezetőkkel is.

– Öt év múlva milyennek szeretné látni Tapolcát?

– Sokkal aktívabbnak, mint most. Maradjunk annyiban, hogy a mostani választás 37%-os részvételi aránya szomorú tény, jó lenne, ha 5 év múlva 50% felett lenne. Ahhoz azonban, hogy aktívabb legyen a közösség, sokat kell még tennünk. Célom, hogy legyen egy fedett fürdője Tapolcának, hogy ne kelljen a veszprémi kórházba utazni, meglátogatni a beteget, hanem Tapolcán kapná meg az ellátást. Azokat a műtéteket, amelyeket két éve még elvégeztek a tapolcai kórházban, újra el lehessen végezni. Szeretném, ha a kiskertekben nem tűnnének el azok a zöldségek, amelyeket a nagymamák megtermelnek. Szeretném, ha csak azok sétáltatnák a kutyákat, akik méltók rá és csak olyanokat, amelyek nem keltenek félelmet az emberekben. Munkahelyet és megélhetést szeretnék. Szeretném, ha az itt élő emberek az életüket, a boldogulásukat a jövőben itthon képzelnék el, és ne azt halljuk, hogy Németországban, Ausztriában, vagy Új-Zélandon vállalt valaki munkát, mert menekül Tapolcáról, az országból. Végezetül ezt az alkalmat is megragadom arra, hogy most már a képviselő-testület nevében is kifejezzem köszönetemet Tapolca polgárainak azért, hogy van véleményük a város és a saját életükről. A Jobbik-frakció nevében külön is köszönöm a minket támogató szavazatokat. Ígérem, mindent elkövetünk annak érdekében, hogy méltókká váljunk arra a hatalmas bizalomra, amit belénk helyeztek.

KISTÉRSÉGI EGÉSZSÉGFEJLESZTŐ PROGRAM

Az életmódváltás fontos eleme a táplálkozás

A tapolcai Szociális és Egészségügyi Alapellátási Intézet az Új Széchenyi Terv Társadalmi Megújulás Operatív Program támogatási rendszeréhez benyújtott *„Egészségfejlesztéssel Tapolca kistérség lakosságáért”* pályázaton 2013 májusában 115.869.659 Ft-ot nyert. Ennek a támogatásnak a segítségével valósul meg a kistérség Egészségfejlesztési Terve. Sorozatunk mostani részében *Jámbor Szilviával,* a Deák Jenő Kórház dietetikusával, az EFI egyik csoportjának vezetőjével beszélgettünk.

– Milyen feladatokat lát el a kórházban?

– A kórházi feladataim közé tartozik a fekvő betegek étkeztetése a betegségüknek megfelelően, valamint egyes osztályokon tápláltsági adatlap vezetése, amely alapján, szintén lehetőséget biztosítok az egyéni étrendi tanácsadásra. Keddi napokon a szakrendelésen a megjelenő étrendi tanácsadást igénylőknek adok megfelelő egyéni, vagy csoportos útmutatót. Leggyakrabban a cukorbetegség, a fogyókúra kapcsán keresnek fel, valamint az egyre gyakrabban előforduló ételallergiák kezeléséhez kérnek tőlem segítséget.

– Ön csoportot vezet az EFI keretein belül. Hol működik ez a csoport, mi a célja és milyen feladatokat tűztek ki maguk elé?

– Az Egészségfejlesztési Irodában a szűrést követően, a páciens megkapja a telefonos elérhetőségemet, majd az időpontegyeztetést követően lehetősége van hétfői napon a Csermák József Sportcsarnokba személyesen felkeresni, ahol egyéni tanácsadásra kerül sor. A páciens esetében – kérésének megfelelően – az étkezési problémájával kapcsolatban az első alkalommal 30 percben egy tápláltsági állapot felmérést végzünk, megbeszéljük az étrendjével kapcsolatos legfontosabb tudnivalókat, valamint egy írásos segédanyagot kap. A következő alkalomra az a házi feladat, hogy minimum 7-10 napig írniuk kell, hogy mikor, mit, mennyi táplálékot és folyadékot fogyasztottak. Az elkészült étlapot elektronikusan küldik meg számomra. Egy számítógépes program segítségével (melyet dietetikusok és élelmezésvezetők is használnak) történik az elemzés, majd a javítás a szükségleteknek megfelelően. A program megmutatja mind a makro tápanyagokat: energia, fehérje, szénhidrát, zsír, mind a mikro tápanyagok: ásványi anyagok, vitaminok (még a telített és telítettlen zsírsavak) arányát is. A második találkozáson az étkezési hibák kerülnek elemzésre, javításra. Ezt követően a páciensek megkapják a kinyomtatott új étrendet. Újabb tájékoztató anyagok átadása, illetve további konzultáció lehetősége is biztosított.

– Milyen problémákkal fordulnak Önhöz?

– Leggyakrabban testsúlyproblémával fordulnak hozzám, legtöbbször hölgyek. Az eddig hozzámfordulók aránya 80% nő és 20% férfi. A tagjaink száma változó, eddig 150-en, 180-an vették igénybe ezt a szolgáltatást az EFI-án keresztül.

– A fogyókúrázni szándékozóknak milyen tanácsokat tud adni?

– A fogyókúrázók esetében mit, mikor, mennyit kérdésekre megadott válaszokkal felelnék. Inkább életmódváltásnak nevezném, nem fogyókúrának, amit ajánlok. A táplálkozás mellett fontos a rendszeres testmozgás, amelyre az EFI-án keresztül szintén van lehetősége azoknak az egyéneknek, akik életmódot szeretnének váltani. Továbbra is várom a táplálékozási nehézséggel küzdő pácienseket, az EFI-ban történő szűrővizsgálatot követően.

Az oldalt készítette: N. Horváth Erzsébet

Új munkahelyek, versenyképes működés

A „BHA" Bíró Hűtéstechnikai és Acélszerkezetgyártó Ipari Kft. a volt honvédségi területen, egy régi repülőhangárból fémszerkezetgyártó csarnokot létesített. Az üzem ünnepélyes avatására október 9-én került sor.

Bíró Tibor, a Kft. tulajdonosa köszöntő beszédében nemcsak a most átadásra került csarnokról szólt, de a több, mint 10 éves üzemet is bemutatta. Mint mondta, megrendelésük nagyobb részét ma már az egyedi fémszerkezet gyártása teszi ki. Bár eddig is két csarnokban folyt a munkavégzés, de mivel azok viszonylag kisméretűek, ezért a megrendelés elvállalása is csak korlátozott mértékű lehetett.

Ezeket a gondokat is megoldja a mostani csarnok, amelynek építéséhez az Új Széchenyi Terven keresztül 50% vissza nem térítendő uniós támogatást nyertek. A közel 200 milliós költségű beruházás többi részét saját erőből fedezték.

A 3570 m^2 alapterületű üzemen belül két csarnokot hoztak létre, de gondoskodnak a dolgozók munkakörülményeinek maximális biztosításáról is a szociális blokkok kiépítésével, és a raktározás kérdése is megoldott lett.

– A célok között az is szerepelt, hogy Tapolca és környéke egy új iparrendszerrel gazdagodjon, és ezáltal ez a régió is felvegye a versenyt a többi régióval, ahol ipariparkok létesültek. Mi is olyan értéket teremtünk, ami a környékbeli embereknek valamilyen szinten a megélhetést nyújtja – *mondta Bíró Tibor.*

A Kft. jelenlegi fizikai állománya több, mint hetven dolgozóból áll, 14 tanulójuk van.

A jövő terveiről szólva a Kft. ügyvezetője elmondta, hogy 2020-ig még további két csarnok építését tervezik, amelyekben az alvállalkozóik fognak dolgozni, illetve az építendő két tanműhelyben „nevelik ki" az üzem új szakmunkásait is. A három cég a fejlesztések után 200 embernek fog munkát és megélhetést adni.

Végezetül *Bíró Tibor* köszönetet mondott mindazoknak, akik segítettek abban, hogy a terveik, elképzeléseik megvalósultak.

– Szeretnék köszönetet mondani *Lasztovicza Jenő* országgyűlési képviselőnek a sok segítségért, *Császár László* polgármesternek, *Parapatics Tamás* önkormányzati főtanácsadónak és *Barbalics Antalnak*. Hálás szívvel mondok köszönetet *Nagy Eörsnek*, aki bízott a vállalat működésében, 25 évvel ezelőtt támogatta a kezdőlépéseinket, és azóta is velünk együtt örül a sikereinknek. Köszönöm a kollégák áldozatos munkáját, amely lehetővé tette a projekt megvalósulását. Végezetül köszönetet mondok a családomnak, hogy elviselte a nehéz időszakot mellettem és támogatta a terveimet.

Császár László polgármester annak az örömének adott hangot, hogy „első fecskeként" oly módon jelent meg a barnamezős beruházással a Kft., hogy nemcsak mintát ad az utána jövőknek, de a jelentős mértékű fejlesztéssel új munkahelyeket is teremtett. Az önkormányzat további célja, hogy különböző kedvezményekkel további vállalkozásokat ösztönözzön a gazdaságélénkítő beruházásokra. A volt laktanya területén már sok vállalkozás van tulajdonban, vagy bérleményben, de a számuk jelentősen növekedhet azzal, hogy az Unió új gazdasági ciklusában a támogatás 60%-a munkahelyteremtésre, gazdaságélénkítésre érkezik majd hazánkba.

A köszöntők elhangzása után *Császár László* és *Bíró Tibor* átvágta a nemzetiszínű szalagot, majd az avatáson résztvevők megtekintették az új csarnokot.

N. Horváth Erzsébet

Házasságot kötöttek:

Kardos Ádám és Svendor Diána
Kozma-Bognár Szilveszter és Ányosi Kamilla Mónika
Leskovics Ferenc és Békési Gabriella
Molnár Zoltán és Gajdos Tímea
Soós Tamás és Márkus Melinda
Tarnóczai Géza és Kiss Mónika
Varga Zoltán és Hegyi Eszter

Összefogással a tapolcai kórház aktív ágyaiért

Október 6-án sajtótájékoztatót tartott *Dobó Zoltán*, a Jobbik polgármesterjelöltje, valamint *Rig Lajos* jobbikos önkormányzati képviselőjelölt. A sajtótájékoztató időszerűségét az adta, hogy az ajkai Magyar Imre Kórház orvosa, *dr. Schreithofer Lajos* egy újságnak azt nyilatkozta, hogy az ajkai intézményben teherként jelentkezik a tapolcai betegállomány és jelentősen megnövekedett a várólista.

Dobó Zoltán a sajtótájékoztatón arra hívta fel a figyelmet, hogy a tapolcai szülészet, belgyógyászat és sebészet megszüntetése után Ajkán és a megyében nem lett több az egészségügy kapacitása, nem lett több orvos, nem lett több eszköz és nem lett több ágy.

– Ez azt jelenti, hogy a várólisták nyúltak meg, a várakozási idő lett indokolatlanul hosszú és a túlzsúfoltság egyre jobban meglátszik akár a személyzeten, akár az eszközállomány elhasználódásán. A másik, ami nekem szívügyem és komoly problémát jelent a térség ellátásában, hogy annak ellenére, hogy Tapolcától elvették az aktív osztályokat, sajnos a mentőállomány nem bővült – *hangsúlyozta a polgármesterjelölt.*

Rig Lajos a két évvel ezelőtti mondatait idézte: – Ha megszüntetik Tapolcán az aktív ellátást, egy másik kórházban óriási káoszt fog okozni az oda zúduló betegtömeg és nem fogják bírni a kórházak.

– Mi nem a kórházi beruházás ellen vagyunk. A 100 éves tapolcai kórházra igenis ráfért a felújítás, ahogy ráfér a pápaira is. Csak ott egy kicsit okosabban oldották meg. Együtt mozgott a struktúraváltás, kórházfelújítás és az osztályok megőrzése. Struktúrát váltottak abban, hogy megszüntették az urológiát, azt „egynaposra" módosították. Mellé nyertek egy nagy rehabilitációs pályázatot és fel tudják újítani a kórházat is. Itt Tapolcán is megtehettük volna ezt. Ez benne van a mi programunkban is – és még nem késő. Azt mondták annak idején, hogy azért szüntetik meg az aktív ellátást, mert nincsenek meg az alapvető eszközök. Kérem szépen, ugyanazokkal az eszközökkel operáltuk az epeműtéteket, mint Veszprémben, Keszthelyen, vagy Ajkán. Az igaz, hogy nincsen CT-nk, de nincs Keszthelynek sem már két éve. Azt mondták, hogy ott azért hagyják meg az ellátást, mert majd lesz. Ennyi idő után Tapolcán is lehetett volna. Csak egy sürgősségi fogadóhelyet, vagy egy osztályt kellett volna létesíteni Tapolcán és minden mehetett volna a régiben. Hivatkoztak régen arra is, hogy itt ne gyógyítsanak infarktust, vagy agyvérzéses beteget. Eddig sem gyógyítottunk. Ők olyan intézménybe kerültek, Veszprémbe a Strokeközpontba, vagy Balatonfüredre a Szívkórházba, ahol ehhez megvannak a speciális hátterek. Ahogy korszerűsödtek a műszerek és a betegellátás, úgy alakult ki ez a központ, megszűnt a régi infarktus-protokoll – *mondta Rig Lajos.*

Dobó Zoltán a tapolcai kórház indokolatlanul magas beruházási költségeit említve leszögezte, hogy ettől a felújítástól a betegellátás, a tapolcaiak életminősége nem fog javulni. – Teljes szívemből támogatom azt, hogy a légzésrehabilitációt fejlesszük. Csak ezzel az a probléma, hogy az olyan alapvető ellátás, mint egy vakbelesnek az esete, aki esetleg 3-4-5 napot tölt a kórházban, ettől nem oldódik meg Tapolcán.

Majd a személyes példáján keresztül vezette le, hogyha valakinek nem Tapolcán szül a felesége, akkor naponta kétszer elmegy látogatni Veszprémbe, vagy Ajkára. – Számoljuk ki, hogy naponta kétszer megtenni ezt az utat, milyen idő- és pénzáldozat. Így már nem is igaz, hogy ez a struktúraváltás olcsóbbá tette az egészségügyi rendszert. Lehet, hogy vannak olyan sorok a költségvetésben, ahol kisebb számok szerepelnek, de a tapolcai emberek költségvetésében az utazással és egyéb egészségügyi finanszírozásban sokkal magasabbak az összegek.

Végül *Dobó Zoltán* annak a reményének adott hangot, hogy a majd újonnan felálló ajkai képviselő-testület felismeri az érdekazonosságot, elfogadja a kinyújtott kezet és újra együtt harcolnak azért, hogy Tapolcán ismét legyen aktív sebészet és belgyógyászat, mert ez nemcsak a tapolcaiak, de az ajkaiak érdeke is.

N. Horváth Erzsébet

Évfordulók

1924. október 90 éve
A Tapolcza község nevét az új akadémiai helyesírási szabályok értelmében „c"-vel kell írni.

1989. október 25 éve
A tapolcai 3. sz. Általános Iskola ünnepélyesen felvette Batsányi János nevét.

1994. október 20 éve
Megkezdték az új OTP építését Tapolcán a Fő téren.

1989. október 1. 25 éve
Hubertus szentmise Tapolcán. Az ünnepséget a Tapolcai Bauxitbányász Vadásztársaság és a Veszprém megyei MAVOSZ rendezte.

1904. október 2. 110 éve
Nagyszabású ünnepéllyel és táncestéllyel avatták fel a katolikus legényegylet helyiségeit.

1984. október 2. 30 éve
Mádl Ildikó sakk Európa-bajnok.

1894. október 14. 100 éve
„Báró Hornig Károly veszprémi püspök bőkezűségéből városunkban fölépült óvodát, okt. hó 14-én szentelik föl. Az ünnepélyes actus végézésére, Palotai Ferencz, kanonok, pápai raelatus és egyházmegyei tanfelügyelő érkezik városunkba."

1914. október 19. 100 éve
Felavatták az emeltráépítéssel bővített és felújított tapolcai fiúiskolát.

1994. október 23. 20 éve
Tapolca város díszpolgári címet adományozott Marton László szobrászművésznek.

1394. október 31. 620 éve
Zsigmond király adománylevele Tapolczakeszi nevű birtokról, Maternus veszprémi püspök és egyháza részére.

/A Wass Albert Könyvtár és Múzeum archívumából/

Új esetkocsit kapott a mentőállomás

– Ismét egy mérföldkőhöz érkeztünk a mentőállomás életében, hiszen a mai napon átadja helyét egy majdnem 10 éves, közel 300.000 km-t futott esetkocsi egy új, a mai kor követelményeinek megfelelőnek – mondta *Szalai László*, a mentőállomás vezetője október 9-én a mentőautó ünnepélyes átadásán.

Császár László polgármester köszöntőjében arról szólt, hogy már nem sokáig kell a mentőállomás dolgozóinak e viszonylag mostoha körülmények között dolgozniuk, hiszen napokon, heteken belül várható annak az uniós pályázatnak az eredményhirdetése, amelynek keretében a kórház területén mintegy 100 milliós költséggel új mentőállomás fog épülni.

Dr. Onódi Lívia, az OMSZ Közép-dunántúli Régió orvosigazgatója csak megerősítette a *Császár László* által elmondottakat. – A nagy, kórházi projekt keretében egy helyre költözik a sürgősségi betegellátás minden eleme, a háziorvosi ügyelet, a mentőszolgálat annak érdekében, hogy minél közelebb vigyük a lakossághoz a szolgáltatást, hogy minél előbb megkezdődjön az ellátás és a kórházban ugyanazon elvek mentén folytatódjon tovább.

Arra az újságírói kérdésre, hogy a betegutak rendjében történtek-e változtatások, miután kiderült, hogy azok nem racionálisan átgondoltak, az orvosigazgató azt válaszolta, hogy valóban hibák csúsztak a számításba. Ezeket a GYEMSZI (Gyógyszerészeti és Egészségügyi Minőség- és Szervezetfejlesztési Intézet) azóta már próbálta orvosolni, de még mindig van olyan út, amelyen a beteg érdekében változtatni kell.

– Mi a véleménye a Tapolcáról induló betegutakról? A lakossági jelzések szerint sok itt a probléma.

– Igen. Vannak még problémák. A belgyógyászat és a neurológia hivatalos betegútja ellentétes irányba megy. Mi ezt a régión belül igyekeztünk úgy orvosolni, hogy egy irányba indítjuk, azaz az a cél, hogy a beteg a legközelebbi ellátás irányába induljon el, és ne tegyen vele még egy kört a mentőautó.

– Elsősorban az ellátandó beteg miatt örülünk az új mentőautónak – *mondja az átadást követően Szalai László.* – Ez az új esetkocsi nagyon kényelmes, klimatizált, biztonságos. A nagy távolságok miatt nagyon fontos szempont, hogy a beteg milyen körülmények között tölt el sokszor akár másfél órát is. A 04 Alapítványnak köszönhetően a tapolcai mentőállomás mindenféle felszereltséggel rendelkezik, de mindig lesznek újabbak és jobbak, amelyek beszerzése szerepelhet a célok között. Már nagyon várjuk, hogy a mostani telephelyünkről a kórház területén épülő mentőállomásra költözhessünk – *hangsúlyozta a mentőállomás vezetője.*

Az átadó ünnepség végén a meghívottak ismerkedtek a közel 24 millió forint értékű és hasonló nagyságrendű felszereltséggel rendelkező esetkocsival, amelybe folyamatosan fog érkezni új defibrillátor és lélegeztetőgép is.

N. Horváth Erzsébet

Bűn- és balesetmegelőzési tanácsok Mindenszentekre és Halottak Napjára

A következő tanácsokkal szeretnénk hozzájárulni, hogy az emlékezés időszakát ne árnyékolja be semmiféle jogsértés:

– Mielőtt felkeresik szeretteik sírját, győződjenek meg a jármű ajtajainak és ablakainak zárt állapotáról, illetve a riasztó bekapcsolásáról!

– Amennyiben lehetőségük van rá, parkoljanak az arra kijelölt helyeken, az esti órákban pedig válasszanak olyan területet, ahol jó a közvilágítás, illetve a parkolóhely belátható és forgalmas!

– Személyes irataikat, bankkártyájukat, lakáskulcsukat, sőt, még a gépjármű okmányait se hagyják az autóban!

– Kerékpárjaikat jól látható, forgalmas helyen, a megfelelő módon zárják le és rögzítsék!

– Soha ne hagyják őrizetlenül táskájukat miközben a sírt rendezik!

– Értékeikre mindig ügyeljenek, a pénz-és irattárcát ne a táska vagy a kosár tetejére tegyék, ebben az esetben csak a belső zsebek kínálnak megfelelő védelmet!

– Tömegközlekedési eszközön, különösen fel- és leszállások alkalmával figyeljenek környezetükre, táskájukat szorítsák testükhöz és azt mindig tartsák maguk előtt!

– A koszorúkat igyekezzenek a sírhoz rögzíteni (ugyanis, ha nem lehet azokat egyetlen mozdulattal leemelni, a tolvajok jobbnak látják továbballni)!

Tapolcai Rendőrkapitányság

Egy kertvárosi srác az 1956-os forradalom és szabadságharcban

Kertvárosi gyereknek lenni 50-60 évvel ezelőtt óriási dolog volt. Egyet jelentett a szabadsággal, a kalandvággyal, a titkokat rejtő Haraszttal, a télen befagyott és korcsolyázható Csordáskúttal, a megmászásra csábító Víztoronnyal, a halápi kisvasút közelségével, a Véndekhegy hívogató gyümölcsfáival.

Ha az esti szürkületben felhangzott a füttyjelük, mindegyik házból elindultak a fiúk, hogy az árokszélen ülve, vagy a bástyáknak támaszkodva megváltsák a világot. Kislányként szerettem volna közéjük tartozni, mert vonzott mindaz, amit ők képviseltek. Néha be is vettek a csapatba, vihettem a „hadba indulók" csomagjait, vagy lehettem futár a „csatamezőn".

Szabadok voltak, álmokat szőttek, szerelmesek lettek és csalódtak. Majd elérkezett az első búcsú ideje is. Volt, aki Tapolcán maradt és gimnazista lett, míg mások Budapestre kerültek ipari tanulónak. Készültek a felnőtt életre. Akkor még nem sejtették, hogy 1956 októbere kitörölhetetlen nyomot hagy az életükben...

Major Józsi, az egyik kertvárosi srác is élte a fiatalok gondtalannak tűnő életét. Negyedikes gimnazistaként egyre inkább kirajzolódott előtte, hogy repülős tiszt akar lenni. Vonzották a motorok, a különböző műszerek. A repülőmodellező szakkörben talán már meg is építette álmai repülőjét. De közbeszólt a történelem...

Azóta 58 év telt el. A most 76 éves *Major Józseffel* a lakásán idézzük fel azokat az éveket, eseményeket, amelyek 180 fokot fordítottak az életén. Az a derű, az az életigenlés, amely Őt kertvárosi srácként jellemezte, még ma is ott bujkál minden szavában, mozdulatában, a szeme sarkában. A múltat megidéző párját féltő szeretettel segíti az emlékezésben *Nóra*, aki tizennégy éves volt, amikor megismerte Őt.

– Emlékszel – *fordul felém Jóska* –, amikor kicsi lányként ott ültél velünk, a két bátyáddal, *Sztyepánnal* (*Pistával*) és az *Öcsivel* (*Gyurival*), a *Fodor Lacival*, a *Kertész Gabival* és a *Porkoláb Lajcsival* a házatok előtt lévő árokban és én harmadikos gimnazistaként egy csillagászati atlaszból magyaráztam nektek az égbolt csodáit, és mutattam, hogy hol van a Fiastyúk, a Göncölszekér és az Esthajnalcsillag? Emlékszel a fürdésekre a Nagytóban? Téged már 3-4 évesen *Vizicsibének* hívott mindenki. A nyarak szenzációja volt, hogy a gimnazista *Erdélyi Jancsi* a napozó tetejéről úgy ugrott le, hogy a nyakában ültél kislányként?

Csak bólintani tudtam, hogy igen. Összeszorult a torkom, mert emlékezni kezdtem mind arra, ami velünk, a kertvárosi gyerekekkel megtörtént, amit átéltünk. A Nagytó, a víz szeretete, az úszás meghatározta az egyetemista éveimet is. Testnevelő tanárom, *Novák Ilona*, a helsinki olimpikon beválogatott az egyetem úszócsapatába, ahol a váltóban én pillangóztam. De az emlékekből vissza *Jóska* szavaihoz!

– Akkor még sok üres telek volt a kertvárosban. A mai Bartók Béla utcában szőlőültetvény volt, a Víztorony és az Oncsa-házak között pedig kukoricás – *folytatja a visszaemlékezését Jóska.* – Várt bennünk a nagyvilág... Édesapád, a *Gyuri* bácsi, aki akkor a Cipész KTSz elnöke volt, a háborúból ittmaradt oldalkocsis Zündappal járt árut beszerezni, és nálatok az udvarban tartotta a motort. De sokszor volt, hogy amikor elmentek a szüleid otthonról, mi, a fiúk, kivittük a Harasztra. Irányítani nem tudtuk, mert olyan hatalmas volt, ketten fogtuk a kormányt, de „egyesben száguldottunk" vele.

Háborús korszak gyermekei voltunk, a Haraszt is tele volt üres ágyúhüvellyel, de találtunk kézigránátot, repülőgépdarabokat is. Így nem véletlen, hogy a háború borzalmai gyermekjátékká szelídültek a képzeletünkben. Napraforgószárból géppuskacsövet készítettünk, de volt lőszertáskánk, térképünk és minden, ami a „harchoz" kellett. A gazdák által összehordott kukoricaszárat kineveztük indiánsátornak, amikor indiánosdit játszottunk. Télen-nyáron együtt voltunk. Ha rossz volt az idő, akkor nálatok az udvarban lévő fészerben – amely tele volt kukoricahánccsal – beszélgettünk, tervezgettük a jövőt. A középiskolás években már csak hétvégeken, szünidőben találkoztunk, hiszen a bátyádék Pestre kerültek, én pedig otthon maradtam gimnazistaként.

Amikor a forradalom elkezdődött Tapolcán, éppen testnevelésóránk volt a focipályán a *Rádóczy Kálmán* tanár úrral. Még csak a bemelegítésnél tartottunk, amikor az általános iskolai testnevelőnk, *Rácz Sándor* kijött a pályára és beszélt vele. Utána be kellett fejeznünk az órát, felöltöztünk és indultunk vissza a gimnáziumba, amely akkor még a templom mellett volt. Láttuk, hogy a Harangozó-házon kint van a lyukas nemzetiszínű zászló, és egyre nagyobb lett a tömeg a főutcán. Kivittek bennünket, gimnazistákat is a tüntetésre, és ott tudtuk meg, hogy szegény *Kormost* – mi csak így hívtuk a *Tóth Pistát*, akinek az édesapja kéményseprő volt – lelőtték. Nagyon büszke voltam arra, hogy annak a gépkocsinak a motorháztetejét, amelyben életét vesztette, a keresztapám, *Borók József* által felajánlott angyalos címeres zászlóval terítették le. Végignéztük, ahogy leverték az épületekről a vörös csillagot, amikor ledöntötték a szovjet emlékművet. A következő napokban hol volt tanítás a gimnáziumban, hol nem. De több gimnazistával együtt már komoly feladatot kaptam azokban a napokban is. A Tanács épületében tartottunk figyelőszolgálatot, vettük

Major József és Horváth György a kultikus hellyé vált Víztorony előtt

a különböző rádiók adásait, amelyek a magyarországi eseményekről szóltak. Ezeket a híreket aztán megszerkesztették és beolvasták a hangosbemondón. Így terjedt a forradalom híre Tapolcán azokban a napokban. Aztán elérkezett november 4-e. Jött a hír, hogy Budapest és más városok ellen, köztük Veszprém ellen is megindították a szovjet csapatok a támadást.

Hallottuk a rádióban *Nagy Imre* szózatát, amely mozgósította az egész országot. Tapolcán is megszólaltak a szirénák. A gimnáziumban megalakítottuk a 18 főből álló diák zászlóaljat.

– Honnan szereztetek fegyvereket?

– A Tapolca határában lévő laktanyából, úgy mint a többi harcra kész tapolcai. Aztán visszamentünk a gimnáziumba, megtisztítottuk a fegyvereket. Értettünk is hozzá, hiszen részt vettünk az MHSZ keretében különböző kiképzéseken, sőt, lőversenyeket is rendeztünk.

– Milyen feladatot kaptatok azokban a napokban?

– A Sümegi útra osztottak be bennünket. Megtisztítottuk a vasúti átjáró utáni katonai lövészárkokat, és felfegyverkezve vártuk a Megygyes-erdő felől érkező szovjet csapatokat. A diák zászlóalj szakaszparancsnoka a katonaviselt bátyám, a *Feri* volt.

– Nem féltetek?

– Volt bennünk félelem, de inkább izgultunk, hogy mi fog történni. Mivel végigéltem a második világháborút – kissrácként, amikor lefújták a légiriadót, a többi kertvárosi gyerekkel azonnal a Harasztra mentünk és ott láthattuk a háború pusztításait – tudtam, hogy mi történhet, ha harcra kerül a sor. Még 18 éves sem voltam, de átéreztem, hogy a hazáról, a szabadságról, a magyarságunkról, a függetlenségünkről van most szó. A neveltetésem is hozzásegített ehhez a felismeréshez. Vasutas édesapám több, mint három évtizedig volt a Szociáldemokrata Párt tagja. Tőle megtanultam, hogy mit jelent magyarnak lenni, hogy miként kell kiállni az elveink mellett még akkor is, ha azért megtorlás jár. Egy 18 éves magyar ifjú minden becsületével, szabadságvágyával készültünk a harcra. De szerencsére nem jöttek a szovjet csapatok, mert biztos, hogy pillanatok alatt szétlőttek volna bennünket. Két kint töltött éjszaka után bejöttünk a városba, leadtuk a szolgálatot és úgy, teljes fegyverzetben elindultunk haza. Az akkori mozi fölötti átjárónál találkoztunk a *Böröndy Zsiga* bácsival, az édesapáddal, a *Mona Feri* bácsival és az én édesapámmal, akik őrséget álltak. November 6-án a szovjet csapatok nagy erőkkel vonultak be Tapolcára. Eljött a nap, amikor közölték mindenkivel, hogy le kell adni a fegyvereket, véget ért a harc. De nem nekünk! Mi elhittük és vártuk, hogy *„**M**árciusban **Ú**jra **K**ezdjük!"* Ha egymás között voltunk, gyakran mondogattuk a reményt sugalló jelszót: MUK. Nem adtuk le a fegyvereinket, sőt, újakat is szereztünk, mert hittünk a városban megjelenő röpcéduláknak, hogy nem fejeződött be még a forradalom, tavasszal is lesz megmozdulás.

– Honnan tudták meg, hogy fegyvert rejtegettek?

– Mi, a diák zászlóalj „katonái" nagyon összetartottunk, megőriztük egymás titkát, később sem vallottunk egymásra, de sajnos beférkőztek közénk olyanok, akik aztán feladtak bennünket. Ilyen volt a *Puci* és a testvére. Akkor döbbentünk rá, hogy mi lesz a sorsunk, amikor február 6-án reggel a *Kazal Gabiékat* letartóztatták. Úgy terveztem, hogy *Burján Attilával* néhány napig elrejtőzünk a Véndekhegyen, aztán Nyugatra szökünk. De nem így történt. Már délután jöttek értem. Négy napig nem engedtek aludni, vallattak, állandóan kihallgatásra vittek. A nyomozó letette elém a pisztolyát az asztalra, nekem pedig 11-szer le kellett írnom a vallomásomat. Még ma is hallom a tintába mártott toll sercegését, amint írtam. Amikor felolvastam az egyiket, nemet intett a nyomozó, és kezdtem írni újból és újból ugyanazt.

– Téged is megvertek?

– Úgy tarkón ütött a gumibottal a *Szabó* főhadnagy úr, hogy összeestem. Elvesztettem az eszméletem, nem tudom, hogy kerültem vissza a zárkába. Esés közben bevertem a fejem az asztal sarkába, bevérzett a szemem. A tapolcai *Zoltai Sanyi* bácsi áztatott be hidegvízbe egy törölközőt, azzal borogatta a szemem. Szörnyűek voltak a börtönviszonyok. 8-an voltunk egy egyszemélyes zárkában, szalmazsákon aludtunk. „Megismerkedtem" a tetűvel, a bolhával és a poloskával is a börtönévek alatt.

– Mi volt a vád ellenetek? Hány év börtönt kaptatok?

– A demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés, fegyver- és lőszerrejtegetés. Az I. rendű vádlott, *Polgár Bence* 8 évet, a II. rendű *Kazal Gábor* 9 évet, én III. rendű vádlottként 7 évet kaptam. *Burján Attila* IV. rendű vádlottként 9 évet, az V. rendű vádlott *Molnár Ferenc* 5 évet, a VI. rendű vádlott, a szigorló orvos *Laczay András* pedig 15 év börtönt kapott. Az ítélethirdetés éppen a 18. születésnapomon, 1957. március 12-én volt. Később aztán harmadolták a büntetéseinket, 2 és fél évet töltöttem börtönben.

– Hol töltötted a börtönéveket? Dolgoztál is ott?

– Győrött, Budapesten, Márianosztrán és Vácott voltan börtönben. Pesten a 7-es zárkába kerültem, a rabszámom a 762576 volt. Soha nem fogom elfelejteni. Belevésődött a tudatomba, a lelkembe. Írnokoskodtam, dolgoztam a fonodában, gombot gyártottam, szénport is lapátoltam.

– Tapolcaiakkal találkoztál a börtönben?

– Igen. Nemcsak a már említett *Zoltai Sanyi* bácsival, de *Halász Jani* bácsival és *Kopacz Károllyal* is. Barátságok is szövődtek ott. Mi, „gyerekek" sokat tanultunk a felnőttektől. Tartást adtak nekünk. Mellénk álltak, tanítottak bennünket. Ha elkeseredtünk, ha sírhatnékunk volt, vigasztaltak bennünket. Ha jött a karácsony, tudták, hogy miként kell úgy megölelni a vállunkat, hogy se nekünk, se nekik ne fájjon annyira a család hiánya. Többet tanultam ott, a börtönben, mint bármely egyetemen.

– Milyen volt a szabadulás napja?

– Valójában egy hónappal előbb is szabadulhattam volna, de nem találtak meg a nyilvántartásban, nem tudták, hogy melyik börtönben vagyok. Amikor közölték velem, hogy szabadulok, az egyik rabtársam megkérdezte tőlem, hogy van-e valamilyen ennivalóm, amit itt tudok hagyni a szegény *Kopacz Karcsinak*, akit sokat vertek, aki sokszor volt büntetésben. Volt egy csomag mokkacukrom, azt hagytam ott neki. A két és fél éves béremmel, 149 forinttal, szabaduló papírral a zsebemben, vállamon a lepedőből varrt „tengerészzsákommal" – amelyiken rajt volt, hogy *Major József* 762576 – elindultam a szabadság felé, amiről még nem tudtam, hogy mit hoz a számomra.

– Hogyan fogadtak itthon? Miként alakult a későbbi életed?

– Volt, aki sírt, volt, aki csak hangtalanul átölelt. 20 éves voltam akkor. A rokonszenv, az együttérzés mellé aztán megkaptam az élettől a pofonokat is. 7 évig segédmunkás voltam, 1964-ben érettségizhettem csak le, Nóra segített kidolgozni a tételeket. De később is éreztem, hogy a bélyeg ott van rajtam és a családomon is. A lányom nem mehetett el Csillebércre az úttörőtáborba, nem kaptunk pedagóguskölcsönt, útlevelet. Gyakran ellenőriztek a munkahelyemen, különösen az évfordulók idején. *Nórától* is többször megkérdezték, hogy tudja-e, mire vállalkozott azzal, hogy egy '56-os-hoz ment feleségül. Ő mindig azt válaszolta, hogy igen. Kitartottunk egymás mellett jóban-rosszban. Neveltük a lányainkat és örültünk, örülünk az unokáknak. Nagyon összetartó család vagyunk. Az unokáim gyakran kérik még ma is, hogy meséljek azokról az évekről. Büszkék arra, hogy a nagyapjuk megkapta az '56-os becsületkeresztet, amelyet csak kevesen. 76 éves vagyok, és ha visszatekintek az akkori tetteimre, azt kell, hogy mondjam, ma is vállalnám mindazt, amit akkor a sors rám osztott azért, mert azon az oldalon álltam, ahol a szabadságért, a magyar függetlenségért küzdöttek. Szomorú szívvel gondolok mindazokra, akik az életüket áldozták a függetlenségért. A pesti srácok közül, akik a Széna téren, a Corvin-közben harcoltak, sokat megismertem a börtönben. Ma is elevenen él bennem minden megaláztatás, amit el kellett szenvednem azért, mert a többiekkel együtt mondtam, hogy elég volt. Nem tudok sem felejteni, sem megbocsátani. Nem volt bennem bosszúvágy sem akkor, amikor elítéltek, sem azután, hogy kiszabadultam. De, mint a kor hű krónikása, míg élek, beszélni fogok az igazságról – *fejezte be visszaemlékezését Jóska*.

Miközben Őt hallgattam, lassan ránk esteledett. De a távolból, az emlékeinkben, a szívünkben újra felhangzott a szabadságra, a bonthatatlan barátságra hívó kertvárosi füttyjel...

N. Horváth Erzsébet

„Tapolca város büszke lehet a könyvtárára”

***Nagy Eörsné*, a Wass Albert Könyvtár és Múzeum igazgatója nyugállományba vonult. Az intézményvezetői feladatot szeptember 1-jétől *Décsey Sándor* látja el.**

– Kérem, mondjon néhány mondatot magáról, hogy a tapolcaiak jobban megismerhessék!

– Tapolcán születtem és itt végeztem általános, valamint középiskolai tanulmányaimat. Az érettségi után felvételt nyertem az ELTE Bölcsészettudományi Karára, ahol levéltáros, illetve új- és legújabbkori muzeológus diplomákat szereztem. Tanulmányaimat folytattam a Ph.D. (filozófiai doktor) cím megszerzése céljából. Ennek most a „célegyenesében” járok, reményeim szerint jövő év első felében sor kerül a védésre. Történészként a fő kutatási területem a magyar katonai zászlók története, de jelent már meg írásom Tapolca XX. századi történelméről is. Egyetemi tanulmányaim mellett szinte végig dolgoztam is, több, mint 7 évig a Hadtörténeti Múzeumban, majd 9 évig a Magyar Országos Levéltárban. Hat és fél éve vagyok házas, feleségemmel 3 gyermekünket neveljük. A két nagyobb – *Csaba* és *Borbála* – óvodába járnak, a legkisebb, a nyolc hónapos *Lilla* pedig otthon van édesanyjával.

– Mi motiválta abban, hogy hazajött Tapolcára és megpályázta a Wass Albert Könyvtár és Múzeum igazgatói állását?

– A levéltárban töltött 9 év nagyon izgalmas és szakmai kihívásokban bővelkedő volt, de úgy éreztem, váltanom kell. Szerettem volna magam kipróbálni új feladatokban, új helyzetben. A közgyűjtemények – könyvtárak, levéltárak, múzeumok – sok mindenben különböznek egymástól, de az alapok közösek. Feladatuk, hogy „jó gazdaként” bánjanak a közösség által rájuk bízott értékekkel, legyenek azok könyvek, eredeti iratok vagy éppen műtárgyak. Nem elég, hogy nyilvántartják és raktáraikban őrzik azokat. Mindent meg kell tenniük azért, hogy megmutassák, valóban közkinccsé tegyék ezeket az értékeket.

Bár 17 évet Budapesten töltöttem, de sohasem szakadtam el Tapolcától. Feleségem badacsonytomaji, így mi mindig azt mondtuk, hogy hazajövünk, amikor elindultunk Budapestről a Balaton irányába. A hazaköltözés is közös akarat és döntés volt. Amikor megkérdezték tőlem, hogy „miért?”, azt feleltem, akinek gyerekkorában a szobaablaka a Csobáncra nézett, az hogy ne szeretne itt élni?!

Décsey Sándor könyvtárigazgató szerint egyre nagyobb igény van az új, korszerű szolgáltatásokra

– Milyen célokat, feladatokat tűzött ki maga elé a pályázatában?

– Tapolca város büszke lehet a könyvtárára. Több szakmai vizsgálat is megállapította, és a statisztikák is azt mutatják, hogy az intézmény szinte minden mutatója az országos átlag felett van. Kimagasló például a beiratkozott olvasók, a kölcsönzések és a helyben használat száma. Szeretnék megtartani minden jó gyakorlatot, és melléjük illeszteni olyan újakat, amik még több érdeklődőt vonzhatnak be. Honlapunkon elindítottunk két könyvajánló rovatot, egyet a felnőtteknek és egyet a gyerekeknek. Itt folyamatosan frissülő tájékoztatást adunk új könyveinkről. Az olvasószolgálatnál elhelyezünk egy „kívánságdobozt”, amin keresztül bárki javaslatot tehet arra, hogy milyen új könyveket szerezzünk be. Szeretnénk rendszeresen olyan rendezvényeket tartani, amivel minél több tapolcait tudunk megszólítani. Nemcsak irodalmi estekre kell itt gondolni, hanem író – olvasó találkozókra és beszélgetésekre, előadásokra is. A múzeumban most készül az első világháborúnak – különösen annak tapolcai vonatkozásainak – emléket állító új kiállításunk. Ezt novemberben fogjuk megnyitni. Ahogy a könyvtárban, úgy a múzeumban is rendszeresen vannak klubfoglalkozások az általános iskolásoknak. Terveink szerint a jövőben bővülni fog a múzeumpedagógiai programok száma. Honlapunkon elindítottunk egy „hónap műtárgya” rovatot, ahol gyűjteményünk egy-egy jeles darabját ismertetjük. A múzeumban is tervezünk olyan rendezvényeket, amelyek elsősorban azoknak a felnőtteknek szólnak, akik többet szeretnének tudni szűkebb és tágabb otthonunk, Tapolca, a környék és az egész Kárpát-medence múltjáról. Terveim között szerepel az is, hogy Tapolca és környéke hat és félezer évnyi múltjának tárgyi emlékeit egy állandó helytörténeti kiállításon mutathassuk be az érdeklődőknek.

– Miként kíván kapcsolatot tartani a városban működő többi kulturális intézménnyel?

– Véleményem szerint kötelességünk együttműködni minden olyan intézménnyel, ami hozzánk hasonlóan kulturális vagy oktatási területen tevékenykedik. Bár mindenkinek megvan a maga profilja, mindenki különbözik is a másiktól. Ugyanakkor természetesen vannak átfedések is. Nem szabad vetélytársakat látni a többiekben, épp ellenkezőleg! Egy jól átgondolt stratégiával erősíthetjük egymást, ami végső soron a város lakóinak javát szolgálja.

– Tervez-e „új típusú találkozókat” az olvasókkal?

– A közgyűjteményeknek munkájuk során figyelemmel kell lenniük egyre gyorsuló tempóban változó világunkra. Változnak a felhasználói igények, elvárások. Egyre nagyobb igény van napjainkban arra, hogy – megtartva az eddigi értékeket – új, korszerű szolgáltatásokat és rendezvényeket nyújtsunk. Mi magunk is igyekszünk folyton újat nyújtani, fenntartani és erősíteni az olvasók és a múzeumlátogatók érdeklődését. Természetesen szívesen fogadunk minden javaslatot, ötletet, amivel még „felhasználóbarátabbá” válhatunk.

N. Horváth Erzsébet

„… egy ragyogó tehetség tündöklő alkotásai”

Nem véletlenül telt meg zsúfolásig a Tamási Áron Művelődési Központ aulája október 2-án. *Tihanyiné Bálint Zsuzsa* fémjel a helyi képzőművészek táborában, de elismertsége túl is mutat településünk határain. Életmű kiállítása 40 éves alkotói tevékenységét ölelte föl a teljesség igénye nélkül.

A kiállítást megnyitó *Bognár Ferenc* intézményvezető kiemelte, hogy a kiállító definiálása nem könnyű, hiszen egyszerre költő, aki fantasztikusan fest, de képzőművész is, akinek tollából csodálatos versek születnek.

Hangodi László történész-muzeológus köszöntőjében elismerően beszélt a művésztanárról, a négy évtizedes, sikerekben gazdag alkotói tevékenységéről, egyedi látásmódjáról, aki a tájat, világot, művészetet és pedagógiát magas szinten ötvözi.

– Már tíz esztendős fejjel tudta, mit is szeretne a világtól, ugyanis gyermekkora óta ezt az utat járta, ezt taposta ki magának. Ennek megkoronázása az életmű kiállítás, amely egy ragyogó tehetség tündöklő alkotásaiban látható. Ily’ módon méltatva, dicsérve negyven esztendő hihetetlen gazdag múltját… közelmúltját… és jelenét.

Hangodi László mutatta be és méltatta Tihanyiné Bálint Zsuzsa négy évtizedes pályafutását

Hangsúlyozta az egyedien tálalt látvány- és formavilágát: a Balaton-partot, annak fényeit, Tapolca rejtett szépségeit, az évszakok változásait, ami kellő művészi inspiráció volt számára, és megnyilvánul műveiben.

Méltató gondolatfüzérében beszélt a rajztanárról is, aki Zalahalápon volt pályakezdő. Nagy tehetségű tanítványok sokasága köszönheti neki, hogy mára alkotásaik a világ számos pontjára eljutottak. *Tihanyiné Bálint Zsuzsának* abban is oroszlánrésze volt, hogy a „halápi” iskola elsőként lett rajztagozatos, illetve ehhez kapcsolódóan fel is vehette – az őt is inspiráló – *Csontváry Kosztka Tivadar* nevét, akinek hatása utolérhető alkotásaiban.

– Hálás vagyok, hogy ezen a jeles napon elmondhatom a magam laudációját, hiszen hosszú évek óta ismerője és tisztelője vagyok, néhány esztendő erejéig kollégája, majd társa is lehettem a Tapolcai Képzőművész Kör mindennapi foglalkozásai tagjaként – *fejezte be méltató szavait Hangodi László.*

A megnyitó záróakkordjaként könnyeivel küszködve, elcsukló hangon mondott köszönetet mindenkinek az alkotó, külön kiemelve édesanyját és férjét, akik a „hosszú úton” végig mellette voltak, biztatták, támogatták és hittek benne.

Dancs István

I. világháborús visszaemlékezés

***„Ferenc József fújatja a trombitát…”* címmel adta elő I. világháborúval kapcsolatos műsorát a Kákics népzenei együttes. A nívós rendezvénynek a Wass Albert Könyvtár és Múzeum adott otthont október 22-én, az Első Világháborús Centenáriumi Emlékbizottság támogatásával.**

Repertoárjukban az első világháború történéseit, keserveit felidéző dallamok mellett, a ‘48-as szabadságharc nótái, Kossuth-nóták, a katonai szolgálat elől menekülő, betyársorsra jutott szegénylegények dalai éppúgy hallhatóak, mint a moldvai, dunántúli, palóc, rábaközi, székelyföldi és még sok egyéb zenei kuriózum. Fellépéseiken – általában – a gyűjtési területükön ismert hangszerekkel egészítik ki a hegedűt, brácsát, nagybőgőt és furulyát.

A formáció sikerét és színvonalas előadásaikat mi sem fémjelzi jobban, mint az, hogy határainkon kívül többek közt Peruban, Ecuadorban, Olaszországban, Svédországban, Norvégiában, Ausztriában és Né-metországban is osztatlan sikert arattak.

Az öttagú együttesből a tapolcai közönséget négyen tisztelték meg első világháborús műsoruk prezentálásával: *Lendvai Tibor*, *Horváth Árpád*, *Kiss Lajos* és *Tárnok Ákos* (ötödik tag: *Bódi Árpád*).

Dancs István

Dombormű a névadóról

A szobrászművészt (jobbról a második) Tapolca szeretete és a költő iránti tisztelet késztette a dombormű elkészítésére

Szeptember utolsó hetében szép ajándékokkal gazdagodott a Batsányi János Gimnázium. Egy, a névadóról készült domborművet és táblagépeket kapott az iskola közössége.

Túri Török Tibor alkotását családias hangulatú ünnepség keretében avatták fel a város-, az iskola vezetése és a tanulóifjúság előtt. Tapolca gimnáziuma az alapítás évében, 1951-ben elkötelezte magát a város szülötte, Batsányi János szellemiségének őrzése, annak generációkon keresztüli átörökítése mellett – *fogalmazott a polgármester, Császár László*. A vátesz költő előtti tisztelgésre adott újabb okot az iskolakertben elhelyezett, salföldi kőtömbre illesztett dombormű, amelyen *Batsányi* jövőbe meredő tekintete látható, és amely előtt minden nap elhaladnak majd a diákok.

A keszthelyi alkotó, a Nyugat-balatoni Szuperinfó mecénási tevékenységét elismerendő adományozta a domborművet a kiadónak, aki azt tovább ajándékozta a tapolcai gimnáziumnak. *Tóth Mária*, a tapolcai tankerület igazgatója elismeréssel szólt a gesztusról, hiszen az alkalmat teremt majd újabb és újabb összejövetelekre és ünnepekre a diákok számára. *Varga Tiborné* igazgató megköszönte a felajánlást és átvette azokat a táblagépeket is, amelyeket *Császár László* hozott el a város ajándékaként, hogy a digitális napló bevezetését megkönnyítsék az intézmény számára.

A rövid, versekkel tarkított ünnepség a dombormű megkoszorúzásával ért véget. **KM**

SAJTÓKÖZLEMÉNY

14 | 10 | 02.

Nagyboldogasszony Római Katolikus Általános Iskola

Magyarország Kormánya

Európai Unió Kohéziós Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

SZÉCHENYI 2020

SAJTÓKÖZLEMÉNY

ÉPÜLETENERGETIKAI FEJLESZTÉSEK A NAGYBOLDOGASSZONY RÓMAI KATOLIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLÁBAN

A tervezett beruházás a Környezet és Energia Operatív Program „Épületenergetikai fejlesztések megújuló energiaforrás hasznosításával kombinálva" c. konstrukciójának keretében 2014.05.01. és 2014.12.31. között az Európai Unió támogatásával, a Kohéziós Alap társfinanszírozásával valósul meg a Veszprémi Érsekség tulajdonát képező 8300 Tapolca, Templomdomb 6. szám alatti Nagyboldogasszony Római Katolikus Általános Iskola épületében.

Az „Épületenergetikai fejlesztések a Nagyboldogasszony Római Katolikus Általános Iskolában" KEOP-5.5.0/B/12-2013-0302 azonosítószámú projekt támogatása 83.250.422,- Ft. A támogatás mértéke a projekt elszámolható költségének a 85%-a, a fennmaradó önrészt pedig a pályázó, a Nagyboldogasszony Római Katolikus Általános Iskola biztosítja.

A fejlesztés keretében – az épület hőtermelő képességének javítása céljából – a következők valósulnak meg: az épület külső oldali hőszigetelése, nyílászáró csere, fűtési és világítási rendszer korszerűsítése, hővisszanyerő szellőzés kiépítése.

A projekt eredményeképpen a szén-dioxid kibocsátása 23,08 tonna/évre csökken, illetve igen nagymértékű, 392,929 GJ fűtési energia takarítható meg.

A projekt szemléletformáló erejének következtében – a projekt elsődleges célcsoportját képező – tanulók és intézményi alkalmazottak nyitottabbá válhatnak a megújuló energia felhasználásának irányába, hiszen közvetlen környezetükben tapasztalhatják meg annak működését, előnyeit. Az épület energetikai megújulása kedvezőbb körülményeket biztosít az épületben tartózkodóknak, megteremtve ezzel az eredményes oktatás és nevelés alapját.

A Zene Világnapja és a világnap zenéje

Csupa örömzenével örvendeztette meg a Járdányi Pál Zeneiskola a világnapi zene műsorával a hallgatókat október 2-án.

A legnagyobb örömöm pedig abból fakadt, hogy végig tonális és ráadásul dallamos mű hangzott el. Azt gondolom, ünnepelni csak örömmel szabad, amit atonális zűrzavar nem képes felkelteni. A zenei lehetőségek birodalmában két nagy szerző rendet teremtett azzal, hogy létrehozták a több száz éve már használatos dúr-moll temperált hangsorokat. Rameau és Bach óta az európai zeneszerzőknek ez az anyanyelve. Ezen énekelt Verdi, zongorázott Mozart, dörgött Beethoven, tépelődött Chopin. És egyik szerző sem volt elégedetlen ezzel a zenei nyersanyaggal. Viszont kellett tudni hozzá a hangsorokat, az összes terc-quint rokonságú sorok hangulati alkalmasságát. Az összhangzattanban tilos volt a bővített quart alkalmazása, a quint párhuzamok, mert hangzásukat nem találták euphonikusnak, jólhangzónak. A zenét dallamok komponálásával írták. Nagy elmarasztalás volt a vád, hogy valakinek nincs dallaminvenciója. Azután valaki ostoba azt találta ki, kimerültek ennek a rendszernek hangulati lehetőségei. Persze ez nem igaz, csak a harmonizálás törvényei lettek kissé modernebbek, bonyolultabbak. Ezt meg kellett volna ismerni és tanulni, ahogy azt Weiner Leó Elemző összhangzattanában, a Funkció tanban megírta. Erre képtelen szerzők Bécsben a nehézséget megkerülendő létrehozták a II. Bécsi-iskola nevű atonális iskolát, amit dodekafon, tizenkét hangjegyű, reihe rendszerű társulásként is emlegetnek. Lényege, nincsenek benne tonikai, szubdomináns, domináns funkciójú hangok, csak egy összedobott hangsort variálnak a legnagyobb szabadsággal. Szívből utálom, politikai kötődését is a használói után, mert agresszíven terjeszteni kívánták invenciótlan szerzeményeiket. Művészet nem lehet agresszív!

Azt gondoltam, előítéletes a véleményem, de most ért a nagy meglepetés. Fiatal amerikai szerzők kommüniké adtak ki, visszatérnek a tonális zenéhez. Az ő zenéik dallamosak voltak, mert felszívtak magukba néger és más spirituálékat, csupán főleg a szerzemények ritmusai utaltak az Újvilágra. A világ zenéje visszatér a rendhez? A zene világnapja tehát a zenei értékek újrafogalmazása lesz?

A Zene Világnapján ez a hír azt jelenti, amit a képzőművészetben jelentett a dada és társainak, az informále stílusainak csődje. A művészet és a tudomány tárgya az ember és emberi, legyen az értékek alapja!

Igen, a művészetek feladata értékeik megőrzése. A tehetségtelenek elutasítása árán is.

Dr. Sáry Gyula

Batsányi János és mi

Hosszú idő óta foglalkoztat az a kérdés, hogy méltó módon emlékezünk-e a város nagy szülöttjére? Mennyire van benne Tapolca társadalmának gondolkodásában? Mennyit tudunk mi – ma élő Tapolcai polgárok – arról, hogy ki volt ő? Hogyan látta a világot, embertársait, hogyan élte meg azt a zaklatott életet, amelyet a sorstól kapott?

Azt ismerjük – nagy vonalakban –, hogy az élete miként alakult. Ezt minden évben legalább egyszer, május második hetében elmondják a szónokok, és ha odafigyel az ember, néha még új dolgot is hallhat. Igen, ebben az időben ez lehet a feladat. Meghallgatjuk a *Látó*, vagy *A franciaországi változásokra* című verset, talán még egy magasröptű méltatást is hallunk néhányan az emlékülésen… Aztán egy évre kipipáltuk Batsányit. Ennyi.

A koszorúkkal együtt ez elég? Ennyit, vagy ennyit se jelent nekünk Batsányi János?

Sokat gondolkodtam azon, van-e lehetőség arra, hogy egész évben közöttünk legyen szellemében. Először arra gondoltam: van egy Batsányi Emlékbizottság, talán az ő feladatuk lenne a költőt és az embert közelebb hozni azokhoz, akik ezt igénylik. Sajnos ettől a tevékenységtől az Emlékbizottság vezetése mereven elzárkózott. Ez tehát nem kivitelezhető.

Ekkor arra gondoltam, hogy van-e lehetőség egy csoport alakítására azzal a céllal, hogy Batsányival, mint emberrel foglalkozzon. A Batsányi János Művelődési és Oktatási Központ igazgatójával sikerült megállapodni arról, hogy befogadja a csoportot.

Most tehát tagokat várunk ebbe a megalakítandó körbe. A Kör a vezetését, működési rendjét, témáit az első ülésén alakítaná ki.

Azzal a reménnyel teszem közzé ezt a felhívást, hogy vannak Tapolcán olyan emberek, akiket érdekel a város nagy szülöttjének emberi mivolta, szellemisége, érzelmi élete és ezekről a dolgokról szeretnének többet megtudni, beszélgetni egy baráti körben. Magam is tagja szeretnék lenni a megalakuló csoportnak.

Az első összejövetelt a Batsányi János Művelődési és Oktatási Központban november 20-án 15 órakor tartjuk.

Csaba Dezső

1914-2014: A Nagy háború tapolcai arcai

Az első világháború kitörésének tapolcai centenáriumi megemlékezés-sorozatához a Wass Albert Könyvtár és Múzeum is saját muzeológiai-szakmai prezentációval csatlakozik. A Templom-dombi múzeumépületben november 13-án, délután 17.30-kor kerül sor az új időszaki hadtörténeti kiállítás ünnepélyes megnyitására, amelynek címe: A Nagy háború tapolcai arcai – és emlékezete a tárgyi emlékek tükrében.

A berendezés alatt álló kiállítás a múzeum történeti dokumentációs, hadtörténeti tárgyi és könyvészeti relikviáit tárja a látogatóközönség elé. A kiállításon bemutatásra kerülő militáriák között nagyszámban szerepelnek tapolcai és tapolcai kötődésű magángyűjtőktől kölcsönkapott korabeli műtárgyak. A kiállítóteremben a falakról a háborúban harcolt tapolcai gyalogosok, huszárok, tüzérek, műszaki katonák és haditengerészek ifjúkori katonaportréikkal tekintenek a belépőkre. Külön érdeklődésre tarthat számot, hogy a katonaképek időívének záróelemei, az 1980-as évek közepén még életben volt tapolcai hadastyánok aggkori arcképfotói lesznek. Köztük a száz évet élt *Körmendi Ferenc* egykori, bátorsági éremmel dekorált gyalogos közvitéz, *Nagy Károly*, az itáliai harctéren 17 évesen már honvéd géppuskásként harcoló szintén kitüntetett, később jónevű nyomdász, vagy *Baán Jenő* bácsi, aki ugyancsak magas kort megérve, az utolsó magyar király utolsó tapolcai katonájaként hunyt el 1996 nyárutóján.

A kiállítás tematikus berendezésű tárlóiban irat- és fotódokumentumokat, jelvényeket és kitüntetéseket, gyalogsági és lovassági fegyvereket, illetve száz év után, a hajdani harctereken ma is fellelhető lövészárok-leleteket láthatnak a látogatók. Kiemelt látványelemként életszerű megjelenítésre kerül egy az olasz fronton éppen gáztámadás alatt álló osztrák-magyar védőállás rekonstruált árokszakasza, benne egy a közeledő ellenséges támadást váró honvéd gyalogos korhűen felszerelt félalakos figurájával.

A kiállítás az első világháború menetének évfordulós esztendeihez igazodva, négy éven keresztül lesz látható. A fent jelzett időpontban a tárlat szakmai megnyitóját *Rainer Pál*, a veszprémi Laczkó Dezső Múzeum történészmuzeológusa tartja, amely alkalomra tisztelettel és szeretettel várunk minden érdeklődőt.

Hangodi László történész-muzeológus

Az orvosra, a barátra, az édesapára emlékeztek

Talán nincs is olyan tapolcai és Tapolca környéki lakos, aki, ha *dr. Somogyi József* belgyógyász főorvos nevét meghallja, ne tudna róla néhány kedves szót mondani. Mert Ő volt az az orvos, aki egész lényével gyógyított. Mindenkihez volt egy jó szava, mosolya. A szakma iránti feltétlen alázata, a rábízott betegekért érzett felelőssége példaértékű volt.

Halálának 15. évfordulóján, október 3-án a barátai, ismerősei, volt betegei gyűltek össze abban az idősek otthonának a kertjében, amelyet még Ő álmodott meg 1998-ban és amely ma már az Ő nevét viseli. De rá egy évre bekövetkezett halála után a gyermeke, a szintén belgyógyász orvos *Katalin* vette át az otthon irányítását.

Dr. Somogyi Zsolt meghatottan, el-elcsukló hangon tartotta kezében az ünnep fonalát és emlékezett édesapjukra, aki szeretetet, tartást, hitet adott útravalóul mind a négy gyermekének, *Katalinnak*, *Ildikónak*, *Zsoltnak* és *Eszternek*, és lett az örök példa, az iránytű az életben való eligazodásukhoz.

Katalin, az intézmény vezetője is megidézte édesapja alakját. Mint mondta, 15 év telt el nélküle, de egyetlen nap sem, hogy ne gondolnának rá. – Ő nem hivatásnak, hanem küldetésnek tekintette az orvosi tevékenységet. Nemcsak a szűkebben vett szakmai területen segített az embereken, de a szó szoros értelmében mindenütt és mindenkinek. Mindazt, ami most itt van, azt az Ő szellemisége, a hite és az emberek iránti mérhetetlen szeretet tartja fenn – *mondta Katalin.*

Dr. Sasvári Ferenc, a kolléga arról szólt, hogy az idősek otthonának létrehozása már nagyon régi álma volt a barátjának, de sajnos annak megvalósulását már nem sokáig élvezhette.

Somogyi Lotti, az unoka a többi unoka nevében mondott verset arról a nagypapáról, aki ott él a szívükben.

A Dr. Somogyi József Idősek Otthona lakói is nagy-nagy szeretettel készültek erre a napra. Azokból a népdalokból állítottak össze egy csokrot, amelyet Ő nagyon szeretett. *Varga Istvánné*, *Nusi* néni, az otthon 92 éves lakója a gyógyulásának emlékét idézte fel, míg egy másik lakó Wass Albert-verset szavalt az ünnepen.

A megemlékezés csúcspontja annak a mellszobornak az avatása volt, amelyet még *Marton László* Kossuth-díjas szobrászművész a szigligeti házában készített róla. Szinte él ez a szobor. A szemében és a szája sarkában nemcsak egy huncut mosoly bújik meg, de mérhetetlen szeretet is árad belőle.

A *Gelencsér Ferenc* kőfaragómester által készített talapzaton álló szobrot a szeretett feleség és a testvér, *Derhán Dénesné Mariann* leplezte le.

A barátok, tisztelők pedig elhelyezték a talapzatánál azokat a virágokat, amelyek hirdetik, hogy a jó orvos, barát emléke örökké élni fog. **N. Horváth Erzsébet**

TIED ez a nap!

A Talentum Ifjúsági Egyesület Diszel (TIED) napjain, azaz október 24-én és 25-én a fiatalok és a gyerekek mellett a felnőttek is jól érezték magukat Tapolca-Diszelben.

A kétnapos programsorozat első napján önkéntes napot hirdetett az Egyesület, a Tűzoltószertárból kialakítandó Ifjúsági Ház felújításán dolgoztak közösen tudtuk meg Mohos Nikolettől, az Egyesület elnökétől. Este pedig társasjátékestjük volt.

Csak ügyesen!

Szombaton sportprogramokkal kezdték a napot, futóversenyek és pingpongversenyek voltak, illetve egy lábbal hajtott kismotorversenyt rendeztek a legkisebbeknek.

A vidám hangulatú, erőt és ügyességet is próbára tevő játékok mellett a felnőttek és a gyermekek is kipróbálhatták kreativitásukat a kézművesházban.

A programsorozat zárásaként azé a tíz önkéntesé volt a „színpad”, aki segített abban, hogy a két nap felejthetetlen maradjon mindenki számára.

A vetélkedőt közös vacsora követte, majd a táncé, a bulié volt a szerep, ahol a TIED egész éves munkáját is megünnepelték.

De ezután sem pihennek az Egyesület tagjai, készülnek az adventre, a karácsonyi ünnepekre, a már hagyományos betlehemezésre.

N. Horváth Erzsébet

A Városi Strandon megkezdődtek a munkálatok

Október 1-jén bejárást tartottak a Városi Strand területén azoknak a vállalkozóknak, akik pályázni kívántak a strandfelújítás kivitelezési munkálataira. Másnaptól pedig a kútfúró szakemberek ellenőrizték az ott lévő kút állapotát és kijavították a hibákat.

– Nagyon sok érdeklődő vett részt a bejáráson – *mondta Császár László polgármester.* – A pályázat beadási határideje október 9-e. Utána már tudni fogjuk, hogy hányan és milyen ajánlatokat adtak be. Majd megtörténik a pályázatok kiértékelése, a pályázat nyertesének kihirdetése. Ez a folyamat kb. még egy hónapot vesz igénybe. Ezzel párhuzamosan a kút kérdését is meg kell oldani. Már tavasszal végeztettünk egy monitoringozást a kúttal kapcsolatban, ahol kiderült, hogy a kút nem a legrózsásabb állapotban van. A felújítás terveit elkészíttettük. Ki kell cserélni a béléscsövet, nagyon sok helyen beszűrődés van. Ez a javítás várhatóan egy kéthetes munkafolyamat lesz. A kút jogi kérdése mára már rendezett. A 100%-os önkormányzati tulajdonú VG Kft. véglegesen megszerezte a tulajdonjogot a kútra. Minden együtt van tehát ahhoz, hogy a 250 milliós állami támogatottságú és 100 milliós saját erőt biztosító beruházás el tudjon indulni. Reményeink szerint már ősszel meg tud kezdődni a kivitelezés és jövő tavaszra, május végén, a szezon kezdetén egy próbaüzemi nyitás is lehetséges lesz. A terheléses próbát követően pedig már a végleges működési engedéllyel is rendelkezni fog a Városi Strand. A rendelkezésre álló 350 millió forintnak a tervek szerint elegendőnek kell lennie a kivitelezési munkálatokra, de természetesen, ha néhány millió forint kell még – gondolok itt a parkosításra, a kerítés megoldására –, az önkormányzat is segíteni fog a VG Kft-nek. Ehhez a felújításhoz járul még hozzá az a plusz folyamat, amelynek keretében nemcsak a tanuszoda kérdését tudjuk hozzá kapcsolni, de egy későbbi fejlesztési elképzelést is, amelynek keretében pályázati segítséggel egy nagyobb vízfelület kialakítása és az uszoda lefedése is megoldható lesz – *tette hozzá tájékoztatójában Császár László*. **N. Horváth Erzsébet**

Isten éltesse, Irénke néni!

Irénke nénit a város nevében Császár László és Sági István köszöntötte

Meghitt családi körben, leánya, *Hugi* és fia, *Laci*, valamint a menye társaságában fogadta a 90 éves *Polgár Lajosné Irénke* néni *Császár László* polgármestert és *Sági István* alpolgármestert október 8-án, hogy a város nevében felköszöntsék.

Irénke néni, mint tősgyökeres tapolcai hosszú évtizedeket élt a Kertvárosban vasutas férjével és két gyermekével. Mint mondja, nagyon szeretett ott lakni, szerette a szomszédokat és ők is Őt. De 12 évvel ezelőtt, a férje halála után a leányához költözött, és azóta is vele él nagy-nagy szeretetben.

Sokat dolgozott életében, örömmel idézi fel a kórházban eltöltött éveit, ahol a műtőben lévő műszerek rendbetétele, a takarítás volt a feladata. Mindig tevékeny ember volt, most is érdekli a világ. Szeret televíziót nézni, regényeket, újságokat olvasni. Ha esik, ha fúj, Hugival minden nap sétára indulnak a lakótömb körül, de a leánya arra is ügyel, hogy egészségesen étkezzen. Még a széltől is óvják édesanyjukat a *Polgár*-gyerekek. Nagyon szereti Őt a 3 unokája is. Gyakran meglátogatják, ajándékkal kedveskednek neki. Büszkén mutatja Irénke néni a falon függő fényképeket és idézi fel az unokája 2 évvel ezelőtti esküvőjét, ahol nemcsak örömmel és büszkén nézte, hogy miként vigadnak a fiatalok, a gyermekei, unokái, de még Ő is táncra perdült.

A város vezetői nem jöttek üres kézzel a születésnapos *Irénke* nénihez. A hatalmas csokor virág mellé *Orbán Viktor* miniszterelnök köszöntő szavait és a város ajándékát is elhozták. **NHE**

A Tapolcai Musical Színpad sikerei

A Tapolcai Musical Színpad 8 ifjú énekese ismét nagy sikerrel szerepelt a 16. Veszprémi Nemzetközi Összművészeti Fesztiválon:

Ihász Dominika: arany, *Gyöngyösi Dávid*, *Takács Péter*, *Peszmeg Anna*: ezüst, *Bodor Anna*, *Kiss Károly*, *Herczeg Réka*, *Juhász Judit*: bronz fokozatot kaptak musical illetve könnyűzene kategóriában, *Halápiné Kálmán Katalin* művészeti vezető második alkalommal részesült felkészítői különdíjban.

Az együttes decemberben mutatja be a *Diótörő* és *Egérkirály* című karácsonyi musicalt, melyben az ÉFOÉSZ fiataljai mellett a díjazott énekesek is szerepet kapnak. **NHE**

Mosolygós arcok, nagy találkozások

Nyolcadik alkalommal rendezték meg a Lakó, Hozzátartozó, Dolgozó Találkozót a Megbecsülés Idősek Otthonában október 11-én.

A pályázati forrásokból megújult intézményben felpezsdült az élet. Mosolygós arcok, nagy találkozások és legördülő könnycseppek jelezték a rendezvény meghittségét. A jövőre 10 éves fennállását ünneplő otthon lakói és dolgozói, az Idősek Világnapja aktualitásából eredően kedves műsorral készültek a vendégek számára. A híres ABBA-zenekar dalaira betanult zenés, táncos koreográfiákat hangos tapssal hálálta meg a közönség. *Nagy Judit* igazgató és *dr. Csernai Balázs* atya is az együtt megélt napok, az arcokon megjelenő mosoly és nevető szempár fontosságáról beszélt. *Sági István* alpolgármester megköszönte a dolgozóknak azt a gondoskodást, szeretetet, amellyel nap mint nap gondját viselik az ott élő idős embereknek. **Havasi Gábor**

Nagy sikere van a minden évben megrendezett találkozónak

„A társaságban született ember nem önmagáé” (Kölcsey)

A költő és politikus Kölcsey e gondolata igazolódik jelen életünkben is. A közösségek egymásért élő, a közös ügyeket szolgáló egyedei külön-külön is élvezői eme összefogásnak.

Tapolca közéletében jótékony szerepet töltenek be a civil szerveződések. Október 16-án történelmünk jeles évfordulóira emlékezett a Páneurópa Unió Helyi Szervezete; október 6-ra, nemzeti gyásznapunkra és október 23-ra, a láncait lerázó nép szabadságküzdelmére – dallal, verssel, prózai méltatással.

De beszámoltak jelenünk vidámabb eseményeiről is: a tapolcai római katolikus plébánia által szervezett pisztrángsütőversenyről, amelyben a 13 nevezett csapat egyikeként a Páneurópai Unió Helyi Szervezete is részt vett október 4-én, a plébánia udvarán.

Minden csapat a feldolgozásra kapott pisztrángból egyet a zsűrinek, kettőt a plébániának adott, a többi a csapaté, ill. a kóstoló népé lett. Minden csapat fantázianevet kapott. A páneurópások a „Legeurópaibb” fantázianevet kapták. A versenyzők emléklapot, sőt ajándékot is vehettek át – a helyezéseken kívül.

A példaértékű szervezés és a kitűnő hangulatú együttműködés bebizonyította, hogy van értelme, értéke a közösen vállalt gondnak, az emberséges, közös munkának és a nyomában járó közös örömnek. **G. Dr. Takáts Gizella**

Idősek napja a Közösségi Házban

Az Dobó Lakótelep Családjaiért Egyesület október 25-én közös ünneplésre hívta a városrész idős embereit.

Mint *Sárközi Szaniszló* elnöktől megtudtuk, a nemrég felújított –, de még nem teljesen kész – Közösségi Házban ez a második rendezvényük, az első egy nagysikerű makettkiállítás volt.

Idősek köszöntése és szeretetvendégség a Közösségi Házban

A rendezvényen résztvevőket Tapolca Város Önkormányzata nevében *Rig Lajos* alpolgármester köszöntötte, és a saját példáján keresztül mondott hálás szívvel köszönetet minden idős embernek, szülőnek és nagyszülőnek azért, mert az életükön keresztül őrzik a múltat, segítenek a jelen nemzedékének és utat mutatnak a jövőnek is.

– Amikor gyermek voltam, és az utam egy olyan göröngyös szakaszhoz ért, amelyen nem tudtam átvergődni, az édesapám megemelt, segített és azt mondta, hogy menj tovább édesfiam. Ezt mondta nekem akkor is, amikor már felnőttként egészen más utakon találtam akadállyal szemben magam. Köszönet minden idős embernek azért, hogy felnevelték gyermekeiket, hogy aztán majd ők is tovább adhassák ezt a gondoskodást a jövő nemzedékének.

Köszöntője végén az alpolgármester a gondoskodásról, a szeretetről szóló igaz történettel arra hívta fel minden jelenlévő figyelmét, hogy ha az idős, beteg embereket szeretik, tisztelettel bánnak velük, akkor valójában önmagukat becsülik.

Az est jó hangulatát a Csobánc Népdalkör népdalcsokra alapozta meg. *Gelencsér Izabella* és *Szálinger Fanni* egy-egy verssel kedveskedett a lakótelepi időseknek. *Szálingerné Nagy Ibolya* pedig egy vidám népmesével „csalt ki” nevetést a jelenlévőkből.

A baráti beszélgetéssel, szeretetvendégséggel végződő idősnapi megemlékezést megtisztelte jelenlétével *Dobó Zoltán* polgármester és *Sólyom Károly*, a településrész képviselője is.

N. Horváth Erzsébet

Népmese Hete a könyvtárban

Szeptember 22-30. között újra mesemondókkal és -hallgatókkal népesült be Wass Albert Könyvtár és Múzeum Gyermekrészlege. Az idei esztendőben – az elmúlt évek hagyományaihoz hűen – az országszerte ünnepelt „Népmese Napja” helyett ismét a Népmese Hetévé szélesítettük a mese ünnepét könyvtárunkban.

A város valamennyi iskolája és óvodája képviseltette magát kisebb-nagyobb létszámú csoporttal vagy egyéni jelentkezőkkel. Vendégül láttuk a lesencetomaji és a zalahalápi óvodásokat és a Csontváry-iskola alsó tagozatosait is.

A gyerekeken kívül felnőtt mesélőket is meghallgathatott a közönség: a város oktatási-nevelési és egyéb kulturális intézményeinek aktív és egykori dolgozóit, a település vezetésének képviselőit, a helyi politikai élet szereplőit, és a mesefolyamba természetesen a könyvtár hajdani és jelenlegi munkatársai is bekapcsolódtak.

A TÁMOP-3.2.13-12/1 pályázatnak köszönhetően könyvtárunk vendége volt *Csernik Pál Szende* lábbábos és a Katáng zenekar. Ezen kívül azok a diákok, akik tagjai a gyermekrészleg által működtetett kluboknak, egy egész napos budapesti kiránduláson vehettek részt. A Füvészkertben tett barangolás és a Mesemúzeum hét próbája valamennyi kiránduló számára maradandó élményt nyújtott.

A rendezvénysorozaton részt vevők száma a legnagyobb örömünkre ezúttal is több száz fő volt. Reményeink szerint a mese és a mesemondás nemcsak erre az időszakra korlátozódik, hanem folytatódik a következő esztendőben is, amikor – *Benedek Elek* születésnapján – ismét megünnepeljük a magyar népmesét.

Forrás: Wass Albert Könyvtár és Múzeum

Halottaink emlékére

Kosztolányi Dezső

Halotti beszéd

(részlet)

Látjátok feleim, egyszerre meghalt
és itt hagyott minket magunkra.
Megcsalt.
Ismertük őt. Nem volt nagy és kiváló,
csak szív, a mi szívünkhöz közel álló.
De nincs már.
Akár a föld.
Jaj, összedőlt
a kincstár.

A legnagyobb segítség nem kerül semmibe

A Vakok és Gyengénlátók Veszprém Megyei Egyesülete Tapolcai Kistérségi Csoportja október 22-én megemlékezést tartott a Polgármesteri Hivatal udvari tanácstermében.

A megjelent tagokat *Gábor Istvánné*, a csoport vezetője köszöntötte. Mint tőle megtudtuk – sajnos – egyre kisebb létszám gyűlik össze ezen napon, mert már többen elhunytak közülük. A jelenlegi taglétszám 50 körüli, szinte mindannyian idősek. Az, hogy kevés a fiatal – szerencsére – annak is köszönhető, hogy a fejlett orvostudomány azokat a szembetegségeket többnyire már gyógyítani tudja, amelyek az ő életüket, sorsukat még meghatározta. Itt is köszönetet mondott az önkormányzatnak, hogy *Ács János* polgármester kezdeményezése óta mindig odafigyel rájuk, támogatja rendezvényeiket. A Fehér Bot Napja valójában a beszélgetések, a vendéglátás napja. A beszámolóra minden év májusában kerül sor, karácsonykor pedig együtt ünnepelnek.

– Nagyon sokrétű tud lenni ez a segítség, de alapvetően nem kerül semmibe, mert a legfontosabb segítségnyújtás, hogy ne idegenkedjenek tőlük, természetes, emberi módon közelítsenek hozzájuk, és ha szükség van rá, segítsék a megtorpanó látássérültet az úton, ha kell, szóljanak nekik, hogy melyik busz közeledik, de hivatalban, boltban is a szóbeli tájékoztatás a legszükségesebb. Apró figyelmességek ezek, de nagyon sokat jelentenek. A látássérültek munkába állása egyre nehezebb. Jó lenne, ha olyan munkahelyeket létesítenének, ahol ők is tudnak dolgozni. Nagyon sokan attól félnek, hogy balesetet szenved a látássérült, mert nem tud vigyázni magára, pedig ez nem így van, csak egy kis segítség kell neki az eligazodáshoz. Nagyon fontos, hogy az emberek bizalommal forduljanak a sorstársainkhoz. Értékeljük, hogy a társadalom egyre jobban figyel a fogyatékos emberekre: akadálymentesíti a közintézményeket és egyéb eszközökkel is támogatja a

Huszics Márta megyei elnök és Gábor Istvánné, a helyi csoport vezetője köszönetet mondott Legeza Magdolnának az odaadó segítségért

Huszics Márta, az Egyesület megyei elnöke annak az örömének adott hangot, hogy kerek évfordulóra készülnek. Tíz éve, hogy önálló jogi személy lett az Egyesület, így az adózók felajánlhatják számukra is a jövedelemadójuk 1%-át. Ez az összeg évről-évre egyre növekszik. Belőle azokat a sorstársakat segítik, akiknek szükségük van különböző gyógyászati segédeszközre ahhoz, hogy a mindennapi életüket élhessék, de anyagi helyzetük olyan, hogy nem tudják megvásárolni azokat. Nincs rajtuk OEP támogatás, az áruk pedig messze meghaladja a látó emberek részére készített, hasonló rendeltetésű eszközökét. Példaként említette a mobiltelefont és a nyomtatót, amelyekhez már olcsón hozzá lehet jutni, de ha Braille-írás van rajtuk, akkor az áruk szinte csillagászati.

A tapolcai csoport munkáját dícsérve az elnökasszony kiemelte a vezető áldozatos tevékenységét, amellyel összetartja sorstársait.

Arra az újságírói kérdésre, hogy miként segíthetik a látók őket, az alábbiakat mondta: világban való eligazodásukat. De az igazi az lenne, ha mielőtt egy-egy ilyen segítségnyújtás terve megvalósulna, megkérdeznének bennünket is, hogy mi lenne nekünk a legjobb, mi az, amivel leginkább tudnának segíteni. A társadalmi segítség mellett nagyon fontos az egyéni segítség is. Óriási szükségünk van azokra az emberekre, akik nemcsak eligazodni segítenek, de növelik a sérült ember önbizalmát is, annak érdekében, hogy ő is teljes értékű embernek érezhesse magát – *hangsúlyozta Huszics Márta elnökasszony.*

A Fehér Bot-napi megemlékezések kedves színfoltja, hogy a Batsányi-iskola tanulói *Legeza Magdolna* tanárnő betanításával műsorral ajándékozzák meg az Egyesület tagjait. Így volt ez most is. A versek, énekek segítségével nemcsak a derűt, a mosolyt csalták a jelenlévők arcára, de az őszt is megidézték. *Legeza Magdolna* tanárnőt a többéves együttműködésért a helyi csoport tagjai virággal, a megyei elnök pedig emlékplakettel köszöntötte. **NHE**

„A kőnek lelke van; azért, hogy azt megismerjük, sokat kell tennünk”

Mostani interjúalanyom, *Gelencsér Ferenc* kőfaragómester sok bánatot és könnycseppet látott már életében. Sokan imádkoztak már azok előtt az útszéli keresztek előtt, amelyeket Ő készített, vagy újított fel. A harctereken temetetlenül maradt, jeltelen sírokba temetett katonák nevét már sokszor véste márványba. Bronzba öntött, vagy bazaltból, terméskőből készült munkáival nemcsak Tapolcán, de szerte az országban találkozunk. A vele való beszélgetés hozzá visz közelebb bennünket.

– Teljesen véletlenül lettem kőfaragó. Balatonfűzfőn tanultam vegyésznek, de beteg lettem és ott kellett hagynom. Utána a tapolcai gimnáziumba jártam, de azt is ott hagytam. Megjelent az újságban egy hirdetés, hogy egy tapolcai kőfaragó jól rajzoló gyereket keres tanulónak. Jelentkeztem és rám esett a választása.

– Hol tanulta ezt a mesterséget?

– Tapolcán, a *Pintér Lajos* bácsinál. Ő volt az első mesterem. Amikor felszabadultam, még néhány évig nála maradtam, aztán másokhoz mentem dolgozni. 1979-től vagyok önálló vállalkozó.

– Emlékszik még a vizsgadarabjára?

– Igen. Sokáig meg is volt. Az iskolának állítottam egy olyan emléket, amelyben benne volt az iskola kezdése és a befejezése is. Ma már egészen másfajta vizsgadarabot készítenek az ipari tanulók. Ezt onnan tudom, hogy elég sokszor vizsgáztattam Pápától Várpalotáig.

– Vannak, akik egyenlőségjelet tesznek a kőfaragó és a sírkőkészítő közé. Ugye, nincs ez jól?

– Valóban nem lehet egyenlőségjelet tenni. A klasszikus kőfaragó szakma most már „kihalófélben” van. A síremlék az más. A síremlékkészítés a '70-es évek elejétől futott föl. Eleinte műkőből készítették, mert olcsó volt, de nem volt tartós. Ma már gránitból, vagy terméskőből készítjük a síremléket. De azok, akik „igazi” kőfaragónak vallják magukat, a terméskövet használják fel elsősorban erre a célra. Az „igazi” kőfaragó belelát a kőbe, ehhez viszont sok-sok fantáziára is szükség van. *Michelangelo* mondta, hogy minden benne van a kőben, csak meg kell látni. Ez így is van.

– Michelangelót, a reneszánsz nagy alkotóját említette. Ön szerint mi választja el a kőfaragót a szobrászművésztől?

– Sok minden. A jó kőfaragó gyakran dolgozik a szobrászok keze alá, a „nagyolást” Ő készíti, de a finomabb munka a művészre vár. Ő tanulta a művészetét, ismeri az anatómiát és hozzá tudja tenni a szoborhoz mindazt, amit a művészi zsenialitásából adni tud. Mi, kőfaragók a szobrász elképzeléseit váltjuk valóra.

– Szerintem sok olyan kőfaragó van, akiből művész lett.

– Természetesen sokan vannak olyanok, akik kőfaragóként kezdték, aztán épületszobrászok, szobrászművészek lettek.

– Van, aki úgy alkot, hogy papírra veti a gondolatát, míg más hangszert szólaltat meg, vagy éppen lefesti, ami benne, vagy a külvilágban van. A kőfaragó, mint ahogy a neve is mutatja – és Ön is mondta – a követ „szólítja meg”. Könnyen megadja magát?

– Nem. Én mindig azt szoktam mondani, hogy a kőnek lelke van; azért, hogy azt megismerjük, sokat kell tennünk. Meg kell érintenünk, hízelegni kell neki, hogy megadja magát, engedje, hogy dolgozzunk vele.

– Melyik kő adja meg magát nehezen?

– Az, amelyiknél nem tudom, hogy mit akarok. Amikor kínlódva dolgozik az ember. Akkor nagyon nehéz. De amikor látom, hogy abból a kőből mit lehetne kihozni, látom azt, hogy mire képes, akkor már tudom, hogy eljött a mi közös időnk.

– Megsimogatja és az „beszélni kezd”?

– Rengeteg ilyen volt már. Volt olyan, hogy hónapokig csak elmentem a megmunkálásra váró kő mellett, majd egy kicsit megsimogattam, szóltam hozzá. Aztán egyszer csak megjött a szikra, és azt mondta a kő: na, most már kezdd el. Sőt, mutatta is magát: szedd le rólam a felesleget. És lassan-lassan az addig teljesen amorf terméskőből létrejött az, amit mind a ketten akartunk. Ez nagyon jó dolog.

– Mondjon rá egy példát!

– Most készítettünk Zalahalápon egy szökőkutat. A kő, amelyből készült, nem volt különleges első látásra, sőt, repedt, „lázas” és stikkes volt. Aztán megmutatta magát. Gyönyörű lett. A nemzeti trikolór világítja meg a tetejét. Ez olyan élmény, mint amikor a Himnusz hangjaira megborsódzik az ember háta. Amikor ránéz valaki, arra gondol, hogy büszke magyarok vagyunk. De sajnos volt olyan idő, amikor szégyellni kellett a magyarságunkat.

– Illyés Gyula mondta egyhelyütt, hogy ne azzal dicsekedj öcsém, hogy honnan jöttél, merre tartasz. Azt mondd meg, hogy könnybe lábad-e a szemed, ha nemzeti imánkat, a Himnuszt hallod. Ha igen, akkor mellettem a helyed.

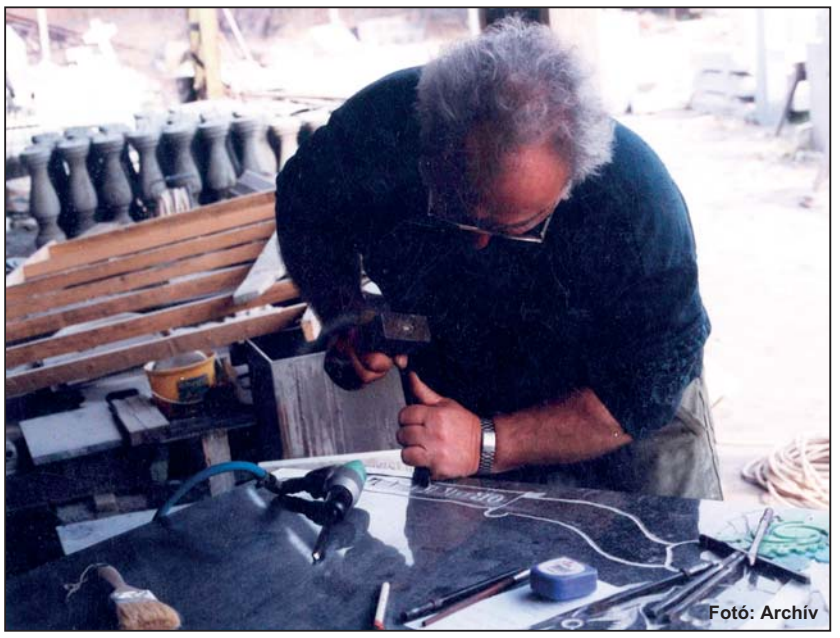

Gelencsér Ferenc kőfaragómester gránitkő faragása közben

– Ez valóban így van. Megértem azokat a sportolókat, akiknek könny szökik a szemükbe, amikor az eredményhirdetésnél felhúzzák a piros-fehér-zöld lobogót, amikor felcsendül a Himnusz. Ez egy fantasztikus dolog. Ott, Zalahalápon átéltem ezt. Nem adatik ez meg mindenkinek. Az is csodálatos volt, hogy *dr. Németh Lajosnak*, a Tapolcáról indult sebész főorvosnak a kezét megmintáztam és bronzból kiöntötték. Amikor a városi ünnepségen, mint Tapolca tiszteletbeli polgárának átadták, akkor *Lajos* sírni kezdett. A felnőtt emberek a lelkükből sírnak, nem azért, mert ráütöttek az ujjukra. Az nem érdekes. Amikor belülről jön, az az igazi. Nagyszerű érzés az is, hogy Miskolcon ott áll a bronzba öntött Szent Borbála szobrom. Kevés „kűfaragó” mondhatja el, hogy a munkáját bronzba öntötték. Hálát adok az Istennek, hogy nekem ilyen sok van szerte az országban. A már elkészült munkáim újabb és újabb erőt adnak, újabb és újabb ötletek születnek bennem. Olvastam a *Munkácsyról* szóló életrajzi könyveket és megértem, hogy mindig kell az életben valaki, vagy valami, ami inspirál, ami alkotásra késztet.

– Ez lehet a munka szeretete is. Khalil Gilram írja a Próféta című művében: „…amíg munkálkodtok, igazán szeretitek az életet. És az életet munkálkodással szeretni azt jelenti, hogy meghitt ismerősötök az élet legbensőbb titka... A munka a láthatóvá tett szeretet.”

– Ezt tapasztaltam én is. Ha leülök egy olyan székre, amelyet a mester vidáman, nótázva készített, akkor azon jól esik megpihenni. A mi munkánkban is így van ez. A kő csak akkor adja meg magát, ha szeretettel dolgoznak rajta. A mai modern gépek már sok mindent el tudnak készíteni, szinte nincs semmilyen akadály előttük. De az igazi az, ha a mester kezében van a „titok”.

– Erre én, az írogató ember azt szoktam mondani, hogy a fejből a kézhez a szíven, a lelken keresztül vezet az út.

– Így érzem én is. Ha nincs meg ez a kapcsolat, akkor csak kínlódás, szenvedés az egész. Volt ilyenben is részem. Egy barokk drapériát kellett egy kőre ráfaragnom. Két hétig azzal álmodtam. Felébredtem, lerajzoltam, de csak nem akart összejönni, nem tudtam kifaragni. Hihetetlen volt. Mérges voltam. Aztán szóltam a Jóistenhez: segíthetnél, látod, mennyit kínlódom. Képzelje el: kimentem a műhelyből, megittam egy kávét, majd amikor visszamentem, ott volt előttem a megoldás. Két óra alatt kifaragtam azt, amin addig két hétig kínlódtam. A Jóisten megsegített.

– Ebből az esetből most az is kiderült, hogy nemcsak a szeretet, a kő iránti alázat és tisztelet kell ahhoz, hogy egy-egy mű elkészüljön, hanem a Jóisten segítsége is.

– Ez így van. Nagyon sok útszéli keresztet készítek és újítok fel régieket is. Soha nem állok neki úgy keresztet készíteni, hogy ne mondjak el egy imát. Egyedül nem megy. Szükség van a segítségre odaföntről. Kell, hogy a Jóisten engedélyt adjon, hogy azt mondja, eljött az idő, elkezdheted a munkát. Én ebben hiszek. Sokszor voltam már halálközeli állapotban, de a Jóisten mindig azt mondta nekem, hogy öreg, még nem jött el a te időd, neked még dolgod van a Földön.

– Akkor azt is mondhatom, hogy sorsfeladatként kapta, hogy kőfaragó legyen.

– Igen. Annak érzem és így is teszem a dolgom. Különösen akkor érzem ezt, amikor hősi emlékműveket készítek. Az édesapám is megjárta az orosz frontot. Ő azért jöhetett haza, mert volt valaki, aki fölfogta előtte a golyót. Egy embernek meg kellett halnia azért, hogy mi újra magunkhoz ölelhessük. Nekem pedig az a kötelességem, hogy azoknak a nevét bevéssem a kőbe, akik a háborúk áldozatai lettek és jelöletlen sírban fekszenek valahol a volt harctereken. Ők igazából akkor vannak csak eltemetve, amikor a nevüket felvéssük az emlékműre. A hozzátartozóik lelkében akkor lesz béke, amikor látják a szerettük nevét a márványba vésve. Gondoljon bele, milyen érzés nekem, a „kűfaragónak”, amikor egy idős néni, aki két bottal tud csak járni, odamegy a kőhöz és megcsókolja a fia, a férje, vagy az apja bevésett nevét. Ennél nagyobb köszönet nem kell. Ilyenkor a Jóistennek is köszönetet mondok, mert egyedül nem tudtam volna elkészíteni az emlékművet. Az édesapám is kőbányában dolgozott. A kő nagyon sok embernek adott kenyeret a mi vidékünkön. Ha azokból a kövekből dolgozom, amelyek itt teremnek, akkor azt érzem, hogy valahol a szüleink, az édesapáink lelke is ott van ezekben. Csodálatos és szinte megmagyarázhatatlan érzés az is, amikor látom, hogy az előtt a kereszt előtt térdel valaki és imádkozik, amelyet én készítettem, vagy újítottam fel. De itt van a tapolcai Katonai Emlékpark is, amelynek a második világháborús bazaltköveit én faragtam ki. Amikor még csak készült, akkor két amerikai veterán katona is jelezte, hogy eljön az avatásra, de mire ment a meghívó, addigra az egyik meghalt. A másikkal, aki itt volt Tapolcán, azóta is levelezek. Sőt, már a családját is elhozta hozzánk. A legnagyobb fizetség a munkámért az volt, amikor ennek a veterán amerikai katonának a könnyei hullottak, amikor meglátta azoknak a bajtársainak a nevét, amelyeket én vésztem a kőbe. Azóta is levetítik otthon, Kaliforniában azt a filmet, ami az emlékmű avatásán készült. Fantasztikus érzés, hogy a diszeli „kűfaragót” ott is emlegetik.

– Honnan szerzi be a köveket a munkáihoz?

– Sok helyről, kőbányákból, de már hoztam követ Olaszországból is. Minden nagyképűség nélkül mondhatom, hogy én nemcsak a követ látom, de azt is, hogy mi lehet belőle. Az olaszországi kövek inkább síremléknek valók. Nagyon szeretek bazalttal és terméskővel dolgozni. Ezek a miénkek. Jó robusztus, erős kövek ezek. Magyar kövek.

– Tanulói, tanítványai voltak-e, vannak-e?

– 10-11 tanulóm volt, de közülük csak kettő engedte, hogy „tanítsam”. Pénzcentrikus világot élünk, felhígult a szakma. Sokaknak csak az a lényeg, hogy legyen belőle pénzük. Inkább dolgoznak silány anyaggal, minthogy követ faragjanak. Nem törődnek azzal, hogy mi lesz a munkájukkal évtizedek múlva. Engem a pénz nem érdekel; nem érdekel, hogy két vagy három nappal tovább dolgozom a munkán ugyanazon fizetségért, csak örömömet leljem benne. Ők ketten – bízom benne – hasonlóan gondolkodnak, mint én. Az egyik Pesten dolgozik, a másik Belgiumban. Jó érzés, amikor felhívnak, hogy mester, ez és ez történt velünk.

– Ha most újra a keresztúthoz érkezhetne, merre indulna? A kőfaragó mesterséget választaná ismét?

– Azt hiszem, hogy ugyanezen az úton indulnék el. Nem azért, mert ilyenkor ezt „illik” mondani. Lehettem volna épületszobrász, hívtak Pestre is, de nem mentem. Jól döntöttem. Megbecsülik a munkám, gyermekeim, unokáim vannak. Nekem ezek nagyon fontosak. Amikor elkészülök egy munkával, elmegyek tőle 15-20 méterre, hogy megnézzem. Majd feltekintek az égre, köszönetet mondok a Jóistennek és képzeletben megveregetem a magam vállát is, hogy ezt a feladatot megint jól oldottuk meg.

– Akkor kerek ez a világ?

– Nekem legalábbis nagyon az. Ezt a szakmát az édesapám biztatására választottam. Nagyon sok mindent köszönhetek a kőfaragó szakmának. Sok embert láttam sírni, és azt gondolom, hogy a könnycsepp ragyogóbb minden gyémántnál. És ez az én igazi fizetségem.

N. Horváth Erzsébet

Tapolca belvárosát gyógyhellyé minősítették

Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal október 7-én gyógyhellyé minősítette Tapolca belvárosának egy részét.

Ezzel Tapolca lett a 18. a gyógyhellyel rendelkező települések között, és innentől használhatja a *„TAPOLCA GYÓGYHELY”* elnevezést. A cím elnyerése több, mint másfél éves munka eredménye. A gyógyhellyé minősítés kritériumait egy minisztériumi rendelet határozza meg. Az alapfeltételek közé tartozik, hogy rendelkezzen a település természetes gyógytényezővel.

Tapolca Város Önkormányzata 2011-2014. évek közötti Stratégiai Programjában kiemelt szerepet kapott a helyi egészségturizmu fejlesztése. Ennek részét képezte a Tapolca Gyógyhely Fejlesztési Program megalkotása is.

Nyár a Kistó partján

Az Európai Unióban 2013 októberétől szabaddá vált, liberalizált egészségügyi szolgáltatási rendszerben jelentős helyzeti előnnyel indulhatnak a magyarországi gyógyhelyek a nyugat- és észak-európai vendégekért folytatott versenyben. A gyógyhely minősítéssel rendelkező települések számára várhatóan magasabbak lesznek a turisztikai, vagy azzal összefüggő célokra pályázati úton megszerezhető fejlesztési összegek.

Tapolca méltán került a gyógyhelyek közé. Nemcsak a csodálatos természeti környezet, de a levegője is feljogosítja erre.

A nemzetközi hírű gyógybarlang, az itt folyó gyógyászati tevékenység, a gyönyörű, mediterrán hangulatú Tópart, a csónakázásra is lehetőséget adó, megújult Tavasbarlang, a gondozott parkok, ligetek, sétányok, a négycsillagos Hotel Pelion is a gyógyhely területéhez tartozik.

A gyógyturizmus fejlődését is generáló cím elnyerése csak az első lépés volt. A város új arculatának tervezése, a marketing kiépítése a jövő feladata. Az újabb lehetőségek kiaknázásával és uniós források elnyerésével Tapolca a balatoni térség vezető gyógyturisztikai központja lehet. **N. Horváth Erzsébet**

Nagy sikere volt a IV. Tapolcai Pisztráng és Borfesztiválnak

Halra Magyar! Halra bor! Tapolca legnagyobb gasztronómiai fesztiváljának szlogenje nem változott, azonban maga a rendezvény rengeteg újdonsággal várta az idelátogatókat.

A IV. Tapolcai Pisztráng és Borfesztiválnak idén is a város ékszerdobozaként nyilvántartott Tópart adott otthont október 3-ától 5-éig, azaz péntektől vasárnapig. Az elmúlt évekhez képest a fesztivál területe növekedett. Ez mutatja a halrajongók, a fesztiválozók érdeklődésének fokozódását és a szervezők minden felmerülő igény kielégítésére való törekvését. *Marton László Négy évszak* című szoborcsoportja fogadta és egyben üzente az idelátogatóknak, hogy a mediterrán hangulatú városközpont az év bármely szakában szívesen látja vendégeit. Az újságokból, internetes fórumokból és televíziós híradásokból értesült közönség legnagyobb örömére a fesztivál szervezői idén három színpaddal készültek. Így a már megszokott alsó tavon felállított „Szivárványos Pisztráng Színpad”, a parti sétánynál lévő „Romkert” Színpad mellett a Déli Városkapu Parknál a gyerekeknek is kedveskedtek és létrehozták a „Gyermek Élményparkot”, ahol a színpadi gyermekkoncertek mellett, ugrálóvár, pónilovaglás, kézműves-foglalkozás és más érdekes programok várták őket és szüleiket. A fesztivál megnyitóján *dr. Kovács Zoltán* területi közigazgatásért felelős államtitkár, a rendezvény fővédnöke többek között a következő szavakkal köszöntötte a halra vágyókat: – Az a tartalom, ami a mostani pisztrángról szól az nemcsak önmagáért való, hogy jót együnk, igyunk, hanem ez egy gazdasági növekedést is jelent Tapolca város számára, hiszen, akik itt pisztrángot tenyésztenek, ebben a csodálatos kristálytiszta vizű tóban és vízfolyásokban, azok nemcsak maguknak, hanem a magyar államnak is hasznot hajtanak, mivel jelentős exportteljesítményt tudnak felmutatni, és ezzel gazdagítják az országot, a vállalkozásukat. Magyarországon rendkívül kevés halat fogyasztunk, és ebből a szempontból is fontos, hogy egy egészséges húsféleséget, amit halnak hívunk, azt mindenképpen többször, több alkalommal együnk. Ez a fesztivál most erről szól. Reméljük, hogy javítjuk a személyes és az országos halfogyasztási átlagot is – *mondta az államtitkár*.

Császár László polgármester, így fogalmazott: – Mi megpróbáljuk az egész évet gyakorlatilag kitölteni, hiszen január elsejétől december harmincegyedikéig mindig van valamilyen rendezvény a városunkban, hol több, hol kevesebb, de nincs olyan évszak, nincs olyan hónap, hogy ne lenne valamilyen nagyobb rendezvény nálunk. Ezt a mait tulajdonképpen egy nyári szezonzárónak, vagy egy őszi szezonkezdő rendezvénynek is lehetne hívni. Hiszen most már kóstolhatunk új borokat, a pisztrángok itt egész évben nőnek. A tapolcai pisztrángnak már híre, neve van.

Nagy sikert aratott a lézershow

Az ünnepélyes megnyitót követően hivatalosan is kezdetét vette a fesztivál, ahol az igényes, kellemes muzsika mellett további kísérő programokkal biztosították a maradandó élményt. Szombaton reggel a Tapolcai Ifjúsági Fúvószenekar fújt ébresztőt a Hotel Pelionnál, majd a halak szakszerű szákolásával és szentelésével folytatódott a program.

„Végy egy csipet sót...”

A televízióból ismert *Buday* Chef ételkészítési fortélyait mutatta be az érdeklődőknek. A már korábban említett igényes muzsikát a „Szivárványos Pisztráng Színpadon” többek között a Jazz Notes Band, Happy Dixieland Band, Hobby Zenekar, Swinging Amy - *Szűcs Gabi* és Zenekara és True Smile Jam Band feat. *Gájer Bálint*, a „Romkert” Színpadon Tom White and his Friends, *Sajcz Gábor*, MOJO Workings-Special Guest: The Blues, míg a Gyermek Élménypark színpadán a Zajongó Zenekar, Jazzy Cherry és a Palinta zenekar szolgáltatta. Hatalmas élményként emlékeznek a résztvevők a lézer showra, amely új színt hozott a Malom-tóra, vizuálisan megváltoztatva a leghíresebb tapolcai látványosság képét. A fesztivál területén végigsétálva rengeteg idegenajkú szót hallott az ember, amely jelzi: a rendezvény híre országhatárokon átívelő. Az ideérkezők találkoznak a helyi gasztronómiai különlegességekkel, borokkal, a kirakodók által kínált portékákkal és a magas színvonal hírét viszik. Ez a szervezőket is arra ösztönzi, hogy jövőre is tartalmas és nívós kikapcsolódást nyújtsanak a lombhullás kezdetén. **Havasi Gábor**

Látogasson el hozzánk!

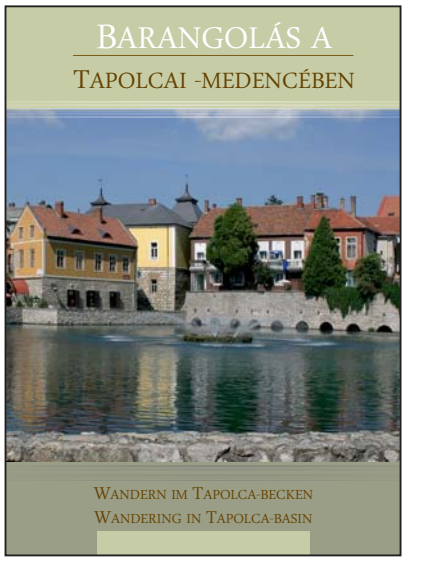

Újra megjelent a *Barangolás a Tapolcai-medencében* című turisztikai kiadvány.

A színes füzet három nyelven (magyar, német és angol) nyújt ízelítőt a Tapolcai-medence természeti értékeiből, az épített látnivalóiból, a még élő hagyományaiból, valamint gazdag programjaiból. Így kínál lehetőséget a pihenésre, az aktív időtöltésre. **HL**

Már most népszerű a Plébániai Pisztrángsütő Verseny

A Plébániai Pisztrángsütő Versenyt hagyományteremtő szándékkal indították útjára a Tapolcai Pisztráng és Borfesztivál keretében.

A történelmi egyházak képviseletében elsőként *Zichy Emőke* református lelkész, majd *Péter* és *Balázs* atya (a nemes versengés ötletgazdái, akik saját bevallásuk szerint előszeretettel „pecáznak” is) megszentelték, egyben Isten áldását kérték a résztvevőkre és a halra.

A szertartást követően a csapattagok a Plébánia udvarára vonultak, ahol *Péter* atya és *Császár László*, városunk első embere is köszöntötte a megjelenteket, hangsúlyozva, hogy a 13 (+1) nevezett vidám közösség ékes bizonyítéka annak, hogy a nemes versengés már az első alkalommal népszerűségre tett szert.

Csak huszárosan!

A pisztrángsütő verseny első három helyezettje komoly díjak tulajdonosa lett. Az első helyet végül a MÁV csapata nyerte, ajándékuk egy zarándokút Bakonybél-Zircre-Balázs és Péter atyával. A második helyezettek egy ajándékcsomagot, a képzeletbeli dobogó harmadik fokára állt formáció pedig egy értékes bográcskészletet vihetett haza. A díjakat a Magyar Tenger Horgászbolt ajánlotta föl. **DI**

Gyógynövények *26. rész*

Galagonya

Népies elnevezései: Gelegenye, fehértövis, Isten gyümölcse, cseregalagonya.

A virágok, a levelek és a termések, valamint ezek kivonatai gyakran közösen, számos gyógyszeripari készítményben megtalálhatók. A galagonyakészítmények erősítik a szívizom összehúzódásának erejét, és javítják a koszorúér, valamint a szívizom vérellátását.

Tea: 2 dl forró vízzel forrázzunk le 1 teáskanálnyi szárított galagonyalevelet, majd 15 perc elteltével szűrjük le. Naponta 2-3 csésze tea fogyasztása javallott. Tinktúra: Virágból, levélből, bogyóból készül. Tabletta: A galagonyából készített tabletta porított virágot, levelet, bogyót tartalmaz. Fűszerként: A galagonya terméséből gyümölcszseléket és mártásokat lehet készíteni.

Bizonyítottan jó szíverősítő és szívnyugtató. Jótékony hatással van a fáradt, túlterhelt, stresszben élő szívre, javítja a szívizomsejtek aktivitását, serkenti a szívizom vérellátását. Teakeveréke értágító és vérnyomáscsökkentő hatású, fogyasztása javallt koszorúér-betegségek esetén. Segít a vérkeringési problémák enyhítésében, visszaszorítja az érelmeszesedés kialakulását.

Gyerekek, várandós és szoptató nők ne használják! ***Folyt. köv.*** **HL**

Mire jó a szüret a mustiváson kívül

Búzavirág csoportunk vendégségbe hívta az óvoda többi csoportját. A szüreti mulatságon a préselés nehéz feladata után megvendégeltek bennünket pogácsával, egy kis musttal, majd táncos vigadalommal zártuk a délelőttöt.

Második közös együttlétünk volt ez az idei tanévben (előző héten dióverésen vettünk részt). A gyerekek ekkor szembesültek azzal, hogy a nagyok már iskolába mentek. Utódaik az „új nagyok", valamint a többi kicsi is keresi a helyét, szerepét a társak között. A csoportok kohéziójának pozitív alakulását a pedagógus mindig szem előtt kell, hogy tartsa.

Az ilyen alkalmak jótékonyan hatnak ezekre a változásokra. Könnyebben, játékosabban barátkoznak meg a felelősségteljes élethelyzettel, valamint segítik a családias légkör kialakulását intézményi szinten is. **Zöldy Júlia**

Felettünk a csillagok *89. rész*

Hatalmas energiakitörés egy vörös törpén

A *Swift* űrtávcső egy közeli vörös törpe csillagon olyan energiakitörést észlelt, amelynek nagygyása messze meghaladja az ennél a csillagtípusnál eddig tapasztalt kitörésekét.

A gigantikus kitörés a 60 fényévre található *DG Canum Venaticorum* szoros kettős rendszer egyik tagján történt. A páros mindkét tagja halvány vörös törpe, tömegük és méretük a *Napénak* körülbelül a harmada, az egymástól mért távolságok 3 csillagászati egység körüli. (1 csillagászati egység az átlagos *Nap-Föld* távolsággal egyenlő, tehát kb. 150 millió km.)

A Naprendszerünk 100 fényéves környezetében található csillagok jelentős része a *Naphoz* hasonlóan „középkorú" égitest, de legalább ezernyi más régióból származó vörös törpe sodródik át ezen a térrészen. Ezek az „átutazó" égitestek kiváló lehetőséget biztosítanak a kutatóknak arra, hogy a fiatal csillagokra jellemző nagyenergiájú aktivitást tanulmányozzák. A *DG Canum Venaticorum* páros is ebbe a csoportba tartozik, mivel alig 30 millió éves (ez a Naprendszer korának 0,7%-a!).

A szuperkitörés első észlelése április 23-án történt meg. *Adam Kowalski*, a kutatás vezetője szerint körülbelül három perccel az észlelés után a szuperfler röntgenfényessége már nagyobb volt, mint a két csillag többi hullámhosszon mért összintenzitása együttesen. Vörös törpe csillagok esetében ilyen erős kitörés rendkívül ritka.

A csillag látható és ultraibolya tartománybeli fényereje 10-100-szoros növekedést mutatott, röntgentartományban pedig jócskán meghaladta az eddig a *Napon* megfigyelt legnagyobb, 2003 novemberi kitörést. A napkitörések erősségének osztályozására használt skálán a 2003-as esemény X 45 besorolást kapott. Becslések szerint, ha a *DG Canum Venaticorumnál* tapasztalt kitörést hasonló távolságból megfigyelhettük volna, X 100.000 besorolást kapott volna.

Hogy miként képes egy napunknál sokkal kisebb csillag ilyen méretű energiakitöréseket produkálni? Valószínűleg a gyors tengelykörüli forgásban találhatjuk meg a választ. Az említett csillag forgási periódusa kevesebb, mint 1 nap, vagyis mintegy harmicszor gyorsabban forog, mint a *Nap*. Fiatalabb korában a mi központi égitestünk is sokkal gyorsabban forgott, mint napjainkban, és valószínűleg hasonlóan intenzív kitöréseket produkált. **HL**

Tamási Áron Művelődési Központ novemberi programjai

Kiút a válságból: Soós Attila előadás sorozata – Korunk és a Könyvek könyve:
4. 18 óra: Érthetetlen vagy értelmetlen a kor, amelyben élünk? Természeti, társadalmi, gazdasági krízisek világszerte. Okok és következmények; ***18. 18 óra:*** Kezünkben a jövő? Ki irányítja a történelmünket?; ***december 2. 18 óra:*** A valódi megoldás. Az advent, mint reménység és várakozás.
12.18:00: Hallgató világok. Radnóti Miklós irodalmi est; ***15-16. 10:00-18:00:*** Vándor Fény Galéria: festményvásár; ***december 1. 18:00:*** Tapolcai Városi Képzőművész Kör hagyományos év végi tárlata. A kiállítást megnyitja: Hangodi László történész; ***december 1. 19:00:*** Éless Szín: Leszek az özvegyed-komédia; ***december 4. 17:30:*** Andrea Weaver könyvbemutatója: Calumnia - Rágalom.

Állandó programjaink: Kismama Klub: hétfő 16:00-17:45; Baba-mama Klub: csütörtök 10:00-12:00; Grafo Klub: november18. kedd: 18:00; Bridzs Klub: szerda 16:30-19:30; Sakkedzés: H-P: 15:30-18:30, szombat: 09:00-12:30; Tapolcai Musical Színpad: szombat 09:00-14:00; Amatőr Képzőművész Kör: csütörtök 16:00-19:00; Amatőr Színjátszó Kör: kedd 17:00-18:30; Hastánc: csütörtök 18:00-19:00; Ringató: szerda 09:15 és 10:00; Meditációs Klub: november 11. kedd 17:00-19:00.

Ismét szójátékok

- A szegény alig Ali basa háremében csak hárman vannak, így ők a háromhölgyek.
- Vedd rá a barátodat, hogy ilyen melegben vegye le a zakóját.
- Alaposan felkészültem a vizsgára, de a végén majdnem kikészültem.
- Az algebra a gyenge matekos tanulmányok főgebra.
- Kizárt dolog, hogy bezárták csak azért, mert egy bazárban csokit lopott. Sőt az iskolából is kizárták.
- Felvágott rá, hogy ő több felvágottnak tudja a nevét, mint a neje.

Attól fél, hogy fél egyre nem készül el a feladattal, mert így félkészen nem fogadják el.

Dr. Töreky László

Szólj, síp, szólj ! . . .

Korok, ciklusok, divatok szélsőségei közös veszélyeink. „Divatjuk" múltával – hatásukban – tovább árthatnak.

Olykor tisztázzunk némely felfogást, gyakorlatot. Pl.:

Veszedelmes, káros, bűnös, törvénytől üldözött a drogfogyasztás-árusítás? Vagy csak álszent szövegek szóban és írásban? Másfelől „felelős" honatya ország nyilvánossága előtt kijelenti, fiának is ajánlja kipróbálásra.

Tilos vagy jogos? – Amit szabad Jupiternek...

Félre az álszent magatartással, a nagyobb bajok eltakarásával!

A drog áldozatai a társadalom terhei. – Talán idővel még tüntetni is merészelnek – mint egyéb „bátrak", főleg, ha az egészségtől, a normától, az erkölcsöstől eltérnek – s fájdalom! – hatnak. ***Dr. G.T.G.***

TAPOLCAI ÉLETRAJZOK

Csonka József *VB-titkár*

(Tapolca, 1921. május 28. - Tapolca, 1965. április 14.)

Édesapja rövidáru-kereskedő volt Tapolcán. Az elemi és polgári iskola elvégzése után 16 évesen a községi elöljáróságon kisegítőként kezdett dolgozni 1935. december 1-jén. 1936-ban a káptalantóti körjegyzőségen, 1937-ben a tapolca-vidéki körjegyzőségen, majd 1938-ban ismét a tapolcai elöljáróságon kapott munkát. 1939. szeptember 1-jén a lesencetomaji körjegyzőségen kapott körírnoki kinevezést. 1942. október 3-án vette nőül a tapolcai születésű Fülöp Annát. Három nap múlva tényleges katonai szolgálatra vonult be a III. hadtest híradós zászlóaljához. 1944 júniusában szovjet hadműveleti területre vezényelték és zászlóaljírnoki munkát végzett. 1944 júniusában már tartalékos őrmesterként Bak községnél esett szovjet fogságba. Az Ivanovo-környéki tőzegtelepeken dolgoztatták. Innen súlyos betegen, legyengült állapotban került haza 1946. szeptember 1-jén. 1946 októberében a Nemzeti Paraszt Párt lesencetomaji községi titkárává választották meg. 1949 áprilisában a balatonedericsi körjegyzőséghez került, előbb helyettes, majd kinevezett körjegyzőnek. 1950. október 9-én került Tapolcára, mint vezetőjegyző, majd október 22-én a tanács megalakulásakor a Községi Tanács VB-titkárává választották meg. Leérettségizett, majd különböző államigazgatási tanfolyamokat és iskolákat végzett. Pártonkívüliként, nehéz helyzetekben is megőrizte emberi méltóságát. Higgadt, törvénytisztelő ember volt. Szerény egyéniségével és az emberi problémák iránti fokozott érzékenységével elnyerte és mindvégig megtartotta a tapolcaiak bizalmát. Tevékenyen részt vett Tapolca kulturális életében is, hegedült a szimfonikus zenekarban, festményei a tanácsháza nagytermét díszítették. A legnehezebb időkben is fáradhatatlanul dolgozott Tapolca fejlődéséért, újbóli várossá nyilvánításáért. Ezt azonban már nem érhette meg. Fiatalon, 44 éves korában a munkahelyén érte a halál, valószínűleg a fogságban szerzett szívbetegsége következményeként. 15 éven át, haláláig töltötte be Tapolcán a VB-titkári tisztséget. */Forrás: Kertész Károly Tapolcai életrajzok/*

Főzzünk együtt Halász Jánossal!

Töltött libacomb nem hagyományosan, olyan Jancsibá' módra

A napokban itt a liba és a bor ünnepe, de aztán nyakunkon a karácsony. A most ajánlott recept minden alkalomra fenséges étteknek számit, és nem nagy ördöngösség az elkészítése, és mégis más, mint az eddigi megszokottak. Érdemes ezzel a csodálatos íz kavalkádot felvonultató libacombbal meglepni a szeretteinket. Készítsék el, és gyűjtsék be az érte járó dicséreteket. Garantálom, nem kell sokat mosogatni a tányérokat!

Hozzávalók (4 személy részére): 4 db (egyenként kb. 35 dkg-os) zsenge libacomb, 20 dkg sertéstarja, 1 db tojás, 1 db zsemle, 1 mokkáskanál friss vagy fél mokkáskanál szárított rozmaring, 1 késhegynyi szegfűbors, 1 kiskanál paprika krém, 15 dkg vörösboros aszalt szilva, 15 szem tisztított mandula, 30 dkg vegyes zöldség, 1 kis fej vöröshagyma, 2 evőkanál olaj, 1 dl vörösbor, 1 kiskanál paradicsompüré, liszt, só, őrölt bors.

Elkészítés: A jól átmosott libacombokból a tolltokokat eltávolítjuk, s a bőrös oldalukkal lefelé fordítva deszkára fektetjük. Ezután egy éles késsel kivágjuk a húsból a felső csontot, ügyelve arra, hogy a combok alsó része érintetlen maradjon. A kicsontozott húsokat lapjában egyenes szeletekké vágjuk, majd megsózva, megborsozva félrerakjuk. A leeső libahúst a sertéstarjával együtt kislyukú tárcsán kétszer ledaráljuk. Hozzáadjuk a hideg vízbe áztatott, kicsavart zsemlét, és a tojást, majd megfűszerezzük a sóval, rozmaringgal, szegfűborssal. Az aszalt szilvát kimagozzuk, a tisztított mandulával megtöltjük. A húsos tölteléket a libacombokra, a csontok helyére púpozzuk, majd a szilvát a közepükbe nyomkodjuk. Az így előkészített húst óvatosan alufóliára fektetjük, ezután a fólia segítségével visszaigazítjuk őket eredeti (comb) formájukra, és szorosan becsomagoljuk. A megtisztított zöldségeket és a hagymát megtisztítjuk, felkarikázzuk, majd egy tepsibe terítjük. Olajjal meglocsoljuk, ráfektetjük a libacombokat, végül a sütőbe tesszük. 180 °C hőfokon kb. 40 percig sütjük. 40 perc elteltével kicsomagoljuk a töltött libacombokat a fóliából, majd a sütőbe visszatolva további 40 perc alatt szép pirosra-ropogósra sütjük. Sütés közben a zöldséges párolólevével többször meglocsoljuk, végül egy tálra kiemeljük. A maradék párolólevet felöntjük a vörösborral, a paradicsompürével és a liszttel, majd össze turmixoljuk. Miután csomómentesen elkevertük, lábasba szűrjük és felforraljuk, ha szükséges, akkor ráízesítünk. Ha túl sűrűnek találnánk, egy kevés vízzel hígíthatjuk. Ízletes mártásunkat végül a felszeletelt libacombra öntjük. Köretnek sonkás kuszkuszt vagy tarhonyát, almás párolt káposztát, esetleg párolt kelbimbót tálalunk hozzá.

Karácsonyi tálaláshoz pedig dióval töltött sült almát, vörösborban párolt aszalt szilvát, vajban párolt sült gesztenyét adhatunk. Egy másik köret ajánlat, almás pezsgős káposzta aszalt szilva pürés burgonyapürével.

Már alig 50 nap és itt a karácsony, kezdjék el megtervezni az ünnepi menüt, így talán majd több idő marad másra is! A friss árun kívül mindent be kell szerezni, és nem az utolsó napokra hagyni.

Halász János gasztronómus
www.receptbazar.hu

Remek eredmények a tapolcai vívóktól

Tatán, kétnapos országos felnőtt válogatón dobogós helyeket szereztek az Sz-L Bau Balaton Vívóklub tapolcai párbajtőrözői. Keszthelyen a kadet és junior válogatón is akadt érem.

Tatán a felnőtt válogató első napján File Mátyás a 88 indulós mezőnyben nyert aranyérmet. A legjobb nyolc között az idei Európa-bajnokot, klubtársát, Rédli Andrást győzte le, majd egy hollandot a negyeddöntőben, a döntőben pedig 15:5 arányban, magabiztosan a vasasos Bányai Zsombort. A második napon Siklósi Gergely (17 éves) ezüstérmet szerzett a 84 fős mezőnyben. A legjobb nyolc között Imre Gézánál volt jobb (15:10), a negyeddöntőben Somfai Pétert győzte le 15:12-re, a döntőben azonban nem bírt a holland versenyzővel, Verwijlennel (4:15).

További tapolcai eredmények Tatáról: Rédli András mindkét napon bejutott a legjobb nyolcba (7. és 6. hely). Hanczvikkel Márk első napon 8., második napon 9. lett. Csák Dániel a második napon 8. helyen végzett, az első napon 72. Siklósi Gergely az első napon a 10. helyen zárt. Cziráki (44., 54.), File a második napon 17., Szabó Ádám és Csák Marcell 75. ill. a 78. helyen végeztek.

A tapolcai hölgyeknél: 1. napon Siffer Klaudia 31., Siklósi Enikő 38., Felker Adrienn 51. A második napon 16. Felker Adrienn, 22. Siklósi Enikő, 30. Siffer Klaudia.

A keszthelyi kadet és junior válogatón Siklósi Enikő a junioroknál a dobogó harmadik fokára állhatott, Felker Adrienn itt negyedik lett. A kadeteknél Cziráki Bálint nyolcadikként zárta a versenyt.

További balatonos eredmények: junior férfi: 14. Siklósi Gergely, 15. Farkas Csaba. Kadet férfi: 15. Kalácska Botond, 17. Farkas Csaba. Kadet női: 33. Fazekas Dalma, 37. Juhász Manuela.

Tapolca rendezte a 43. Construct Balaton Kupát

Nemzetközi egyéni és csapat sakkverseny színhelye volt a Csermák József Rendezvénycsarnok szeptember utolsó hétvégéjén. A háromnapos 43. Construct Balaton Kupán a magyar versenyzők mellett külföldi sakkozók is asztalhoz ültek.

Népes mezőny, hat ország (horvát, ukrán, orosz, német, szlovén, magyar) 97 versenyzője érkezett az új rendszerű Balaton -kupa egyéni és csapat sakkversenyre. A versenyzők között 13 nemzetközi címviselő is szerepelt.

A versenyt megelőző estén találkozót tartott a Tapolca VSE sakk szakosztályának vezetése a szakosztály megalakulásának 45. évfordulója alkalmából. Azokat a sakkozókat hívták találkozóra, akik 1971 és 1990 között a Mereszjev SE vagy a Honvéd Mereszjev SE színeiben ültek asztalhoz akár sorkatonaként, akár hivatásos katonaként. Közel ötven egykori és mai sakkozó, edző fogadta el a meghívást.

Eredmények: A Balaton-kupán remekeltek a tapolcai gyerekek. Az első három helyen hazai győzelem született: Janzsó Patrik, Bencze Balázs Dominik, Csalló Krisztián lett a sorrend, de az ötödik és hatodik helyen végzett Gaál Zsóka és Szőke Kristóf teljesítménye is kiemelkedő.

A felnőtt versenyen a legmagasabb értékszámmal rendelkező MTK-s Mihók Olivér nyert. Ebben a mezőnyben Istvándi Lajos az ötödik, Fáncsy Imre a hetedik helyen végzett.

Az egyéni villámverseny győztese Istvándi Lajos (IM) lett.

A felnőttek csapatversenyét (12 csapat) Bjelovár nyerte a Tapolca Rockwwol VSE (Istvándi Lajos, Pásztor Ferenc, Marton József, Nagy Zoltán) és a Top-64 Budapest csapatai előtt.

A gyermekek csapatversenyén (6 csapat) győzött a tapolcai Titánok gárdája (Janzsó Patrik, Bencze Balázs Dominik, Csalló Krisztián, Réti Boldizsár), ezüstérmet a Tapolca VSE kapott.

A női mezőnyben Árvai Eszter 30. lett, Bakos Andrea a 34., a tízéves Juhász Judit a 45. helyen végzett. A legjobb ifjúsági versenyző az összesítésben 15. helyen záró Buzás Bertalan lett. A felnőtteknél Nagy Zoltán a második, Kosztolánczi Gyula a harmadik legjobb tapolcai versenyzőként végzett.

SO-verseny Tapolcán

Október 11-én speciális olimpiai atlétikai versenyt rendeztek a Városi Sporttelep kiválóan előkészített futó, ugró és dobópályáin.

Több éves hagyomány, hogy a dunántúli őszi regionális atlétika versenynek Tapolca ad otthont. A versenyre 4 településről - Ajka, Darvastó, Pápa, Tordas - érkeztek a sportolók és kísérőik. A versenyt verőfényes napsütésben Szautner Mihály atlétika szakágvezető nyitotta meg. Ezután került sor versenyszámonként a divíziós felmérésekre. Először a futó – 200 m, 100 m, majd az ügyességi számokban: rakétalabda dobásban, távolugrásban igyekezett mindenki a legjobban teljesíteni. A döntőkben éles küzdelem folyt a helyezésekért.

Eredmények: ***200 m síkfutás:*** I. Szabó Csaba Ajka, II. Gazi Béla Darvastó, III. Móga György Darvastó. ***100 m síkfutás leány:*** I. Berta Fruzsina Ajka, II. Kalányos Patrícia Pápa, III. Simon Rozália Pápa. ***Férfi:*** I. Bogdán Sándor Pápa, II. Stadler Zoltán Darvastó, III. Gyuricza Tamás Darvastó. ***400 m gyaloglás nő:*** I. Pajter Teréz Tordas, II. Lakatos Mária Tordas. ***Férfi:*** I. Sinka Gábor Tordas, II. Péchy István Tordas. ***Távolugrás férfi:*** I. Szabó Csaba Ajka (520 cm), II. Bogdán Sándor Pápa, III. Móga György Darvastó. ***Nő:*** I. Berta Fruzsina Ajka, II. Kalányos Patrícia Pápa, III. Simon Rozália Pápa. ***Rakétalabda nő:*** I. Pajter Teréz.

Jól kezdték a futók az őszt

Egyre többen vannak, akiket „megfertőz" a futás, és utána már nincs menekvés. Sikerekkel teli őszi kezdetet jegyezhetünk a futóknál.

Siker, hogy a „SPAR- maratón" futófesztiválon sok „Tapolcai Trappoló" vett részt a maratoni és a kiegészítő 30 km-es és minimaraton számokban. A 14 fős tapolcai indulóból többen egyéni csúcsot teljesítettek a maratoni versenyszámban. Bárány Nóra 3:42:59, Földesi József 3:53:59, Komjáti Sándor 4:19:06.

A következő megméretésre már 18 tapolcai futó áll rajthoz tapolcai színekben az évzáró „Intersport marton-versenyen" Siófokon.

Balatonszőlősön, az első ultrafutó- versenyen is indultak tapolcaiak: Vidosa Noémi és Hoffman Hedvig. Mindketten remek teljesítménnyel értek célba. A 3. tapolcai résztvevő, Földes József pedig felkészülésként teljesítette a távot. Szinte el sem fáradt az 53 km-es távon.

Tájfutás: A tájfutók bajnoki sorozata Kiskunhalas térségében folytatódott normál távon. Itt is kiváló eredmények születtek, bár megint becsúszott egy kis szépséghiba. Férfi 35 –ős kategóriában megint elveszítették az első helyet a sprint versenyhez hasonlóan. Akkor miskolci, most pedig egy kalocsai versenyző állt a dobogó felső fokára, és utána jöttek a tapolcai versenyzők. A sorrend :2. Molnár Zoltán, 3. Vajda Zsolt, 4. Molnár Attila, 5. Vereszki Tibor.

Az első napi hibák után Tömösközy Tamás és Zoboki Mihály remek teljesítménnyel nyerték a „B" döntőt.

A tájfutók évzáró bajnoki versenyei Miskolc térségében lesznek október végén, ahol a tapolcaiak csapat- és váltóversenyben vesznek részt, és ott is gyarapítani kívánják a bajnoki pontjaik számát.

Fotó: Egyesület

Gratulálunk!

III. Szöcskegála

Az idei esztendőben is, mint már az előző kettőben is, az atlétika, a sport, a mozgás népszerűsítése volt a célja a Szöcskegálának, a fedett pályás gyermek atlétikai versenynek. Október 21-én a Csermák József Rendezvénycsarnok adott otthont a rendezvénynek.

A fedett pályás atlétikai versenyre a tapolcai és a Tapolca környéki általános iskolák III. és IV. korcsoportos diákjai érkeztek előzetes nevezés alapján. Kilenc iskola 130 tanulója vett részt a megmérettetésen. A versenykiírás értelmében egy tanuló maximum két egyéni számban és váltóban indulhatott. S hogy milyen versenyszámok szerepeltek a programban?Mindkét korcsoportban és nemben: 30 méteres síkfutás, medicinlabda-dobás, magasugrás, helyből távolugrás és 4x2 körös váltófutás.

A dobogós helyen végzett tanulót oklevéllel és kerámia éremmel jutalmazták a szervezők.

Rövid sporthírek, eredmények

Sakk:

Vereséget szenvedett, de remek helytállást tanúsított a Tapolca Rockwool VSE az ***NB I/B-s*** sakkcsapat-bajnokságban. A nagyszerű erőket felvonultató Zalaegerszeg otthonában csak kis különbséggel maradt alul. Zalaegerszeg- Tapolca Rockwool VSE 7:5.

NB II-ben: Ezüst Huszár Veszprém- Tapolca VSE-Kölcsey Nyomda 6:6

Labdarúgás:

Megye I. felnőtt: A megyei I. osztályú labdarúgó bajnokságban már a 10. fordulón vannak túl a csapatok. A TIAC gárdája a 6. fordulóban a Péti MTE vendégeként 5:1 arányban maradt alul. Az egyetlen tapolcai gólt Orbán lőtte. A 7. fordulóban a listavezető Öskü otthonában szerepelt a csapat, a küzdelmes mérkőzés 2:0-ás hazai győzelemmel zárult.

A 8. fordulóban, idegenben, az Ugod vendégeként meglepetés-győzelmet aratott 2:1 arányban. A gárda kihasználta a hazai csapat védelmi hibáit, s ifj. Patus és Szabó góljaival megérdemelten nyert. A 9. fordulóban, hazai környezetben az Alsóörs volt az ellenfél. A mérkőzés végeredménye 2:2 lett. A tapolcaiak a második játékrészben fél tucat helyzetet hagytak ki, így a döntetlen az Alsóörsre nézve hízelgő.

A 10. fordulóban szomszédvári rangadó színhelye volt Sümeg, ahol az első félidőben még vezetett a hazai gárda, de Tapolca a második félidőben feljött, meg tudta fordítani a mérkőzést, s így 4:2-es tapolcai győzelem született (gólszerzők: ifj. Patus, Major 2-2)

Megye I. U-21: A megyei I. osztályú U-21-es bajnokságban szereplő tapolcai fiatalok eredményei a legutóbbi fordulókból:: Hazai mérkőzésen 1:1 arányú döntetlen a FAK ellen (gólszerző Dobján Adrián), majd a 6. fordulóban a tabella élén álló Péti MTE otthonában 4:0 arányú vereség.

A 8. fordulóban Ugodon 1:1-es félidő után 3:1 arányban szenvedett vereséget a TIAC. Egyetlen gólunkat Gergulás Dániel szerezte. A 9. fordulóban nagyarányú tapolcai győzelem: Tapolca- Alsóörs 6:1 (gólszerzők: Deák 2, Hosszú, Horváth, Kertész, Berki 1-1).

Megye IV.: A megyei IV. osztályban is több fordulót bonyolítottak le legutóbbi megjelenésünk óta. Itt olvashatók a TÖFC eredményei: Az 5. fordulóban: Sümegprága-TÖFC 3:1, a 6. fordulóban: Tihany-Tapolcai ÖFC 1:4, a 7. fordulóban TÖFC-Ukki TSE 7:2. Az élmezőny: 1. Dörgicse, 2. TÖFC, 3. Pécsely.

Teke:

Ajka tekecsarnokában került megrendezésre a ***megyei szenior egyéni bajnokság***, ahol a B jelű mezőnyben a tapolcai Nyírő szerezte meg a győzelmet. A folytatás november 1-jén Győrben lesz.

Atlétika:

A Szász Márton-iskola tanulói 2014. október 1-jén ***megyei atlétika versenyen*** vettek részt, ahol nagyon szép eredményeket értek el.

A III. korcsoportban:

Orsós Richárd 100 m-es síkfutásban, magasugrásban és távolugrásban első helyen végzett.

Horváth Krisztina kislabdahajításban harmadik, távolugrásban negyedik lett.Bogdán Beáta a 100m-es síkfutást a IV. helyen zárta

A IV. korcsoportban:

Kiss Marcell 1500 m síkfutásban győzött, magasugrásban a 4. helyen végzett.

Orsós Adrienn a 200 m-es síkfutásban ezüstérmet nyert, Orsós Anasztázia magasugrásban szerzett negyedik helyet.

Női labdarúgás:

A megyei női labdarúgó bajnokságban a Tapolca női csapata 6 forduló után az 5. helyen áll a bajnoki tabellán. Legutóbbi eredménye: Tapolca-Gyulafirátót 7:1. Tapolcai gólszerzők: Gyarmati 5, Szabó, Karácsonyi 1-1.

Az oldalt készítette: Antal Edit

Természetesen anyatejjel…

Ugye, gyönyörűek?

A tapolcai védőnők szervezésében idén 12. alkalommal rendeztük meg a *Természetesen anyatejjel* elnevezésű programot október 3-án a Tamási Áron Művelődési Központban.

A Szoptatási Világnaphoz kapcsolódóan azokat az édesanyákat köszöntöttük, akik legalább a baba fél éves koráig szoptattak. Az anyatej – biológiai fontosságán túl – láthatatlan kapcsot jelent édesanya és gyermeke között. Ezt a sikert ünnepeljük minden évben közösen – édesanyák, babák és szakemberek. A barátságos terem megtelt mosolygós anyukákkal és csacsogó apróságokkal. A hangulat fokozásaként *Rompos Patrícia* „ölbéli játékokkal" varázsolta el a jelenlévőket. Ezt követően virággal és emlékplakettel ajándékoztuk meg az édesanyákat, hogy az sokáig emlékeztesse őket erre a csodálatos időszakra. Végül vendégváró falatok fogyasztásával, kötetlen beszélgetéssel, önfeledt játékkal zárult a program. Ezúton köszönjük a segítséget támogatóinknak: a Szociális és Egészségügyi Alapellátási Intézet igazgatójának és a Rompos Virágboltnak. **Lenner Lászlóné védőnő**

Első a legszebbek között

Idén 13. alkalommal hirdették meg *A tiszta és virágos Veszprém megyéért* versenyt, amelyen Tapolca a 3000 lakos feletti települések kategóriájában az első lett, megelőzve Balatonfüredet, Pápát, a második helyezetteket és a harmadik Balatonalmádit. A díjat szeptember 30-án Csopakon vette át *Császár László* polgármester.

Azok, akik itt élnek, nap mint nap látják, hogy milyen szépen gondozott a város, milyen gyönyörűek a parkjai, sétányai, a Tópart. De a lakóházak kertjei, az épülettömbök erkélyei és az intézmények is virágdíszben pompáznak tavasztól télig. Az idelátogatók őszinte elragadtatással csodálkoznak rá arra, amit itt látnak és viszik hírét szerte a világba. Tetszésüket a világhálóra feltett fotóikkal, bejegyzéseikkel is kifejezik. **NHE**

Pihenésre csábít a felújított park

Észrevettük, szóvátesszük...

A Szent István utcából több lakos is megkeresett. Észrevették, ezért szóvá is tették, hogy egyre több gépjármű hajt be az egyirányú utcába alulról, a kihelyezett tiltó közúti jelzőtábla ellenére. Így balesetveszélyes helyzetbe sodorják a szabályosan közlekedőket.

Az esetek döntő többségében arra hivatkoznak a „vétkesek", hogy nem látták a „Behajtani tilos!" jelzőtáblát.

Az utcabeliek észrevétele jogos. Fotóink arról tanúskodnak, hogy a villanyoszlopra kellő magasságban, jól látható helyre tették a táblát.

Önök szerint mi a megoldás?

Dancs István

A Behajtani tilos tábla – véleményünk szerint – jól látható helyen van

Színes programok idén is az országos kezdeményezés keretében

Városunk ebben az esztendőben is csatlakozott az *„Itthon vagy – Magyarország, szeretlek!"* elnevezésű országos kezdeményezéshez, amely szeptember 27-én egész napos kulturális programokkal várta az érdeklődőket. Délelőtt a Városi Moziban és annak környékén, este pedig a Köztársaság téren gyűltek össze a Szent Mihály-napi jelzőtűzgyújtásra.

Az elmaradhatatlan Szent Mihály-napi jelzőtűzhöz a talpalávalót a Nyirettyű Népzenei Együttes szolgáltatta

A népszerűsítés érdekében a kormány az önkormányzatok, valamint kulturális és oktatási intézmények bevonására hirdetett meg pályázatot, hogy ily' módon is lehetőséget kapjanak a bemutatkozásra. Ebben az évben mintegy 1300 település vett részt a programban.

Tapolcán a borús, esős idő ellenére vidám hangulatban érkeztek kicsik és nagyok a Városi Moziba, ahol az 1986-ban készült *Macskafogó* című rajzfilmet tekinthették meg. Akik a szabad levegőre vágytak, az intézmény előtti téren mini kalandparkban és légvárban szórakozhattak. Sokan voltak kíváncsiak a kosárfonás kulisszatitkaira, de ezúttal is az arc- és csillámfestés, valamint Lufibohóc volt a sláger.

A délelőtti programok zárásaként egy interaktív koncertet adott a Los Andinos-együttes, ezúttal a csodálatos magyar népzenék közül válogatva adott át egy csokorral a nagyérdeműnek.

Este az ilyenkor szokásos Szent Mihály-napi jelzőtűzgyújtásra szép számmal érkeztek a Köztársaság térre. A pattogó tűz körüli táncházban a talpalávalót a Nyirettyű Népzenei Együttes szolgáltatta. Háttérinformáció: Őseink *Mihály*-napján gyújtották meg a pásztortüzeket, így jelezve a mezőkről hazatérők útját, valamint ilyenkor pihenhettek meg a pásztorok is otthonaikban. Ezután negyvennapos vigadalom kezdődött, amelybe a szüreti mulatság éppúgy belefért, mint az őszi vásárok, de *„Boros" Szent Mihály* közbenjárásával elkészült az új bor is.

Dancs István

A Tapolca VSE Természetjáró Szakosztály novemberi túraterve

9-én *Tapolca-Szent György-hegy-Kisapáti*
16-án *Nagyvázsony-Szentantalfa-Zánka*
23-án *Tapolca-Véndek-hegy-Zalahaláp*
30-án *Ábrahámhegy-Salföldi kolostorrom-Badacsonytomaj* **Für Ágnes**

Változások: www.sites.google.com/site/tapterm/

A következő lapzárta időpontja: 2014. november 20.

Új **Tapolcai Újság**

Tapolca Város lapja

Felelős szerkesztő: N. Horváth Erzsébet
Szerkesztőség:
8300 Tapolca, Kisfaludy u. 2-6. II. em.
Telefon/fax: 06-87/412-289
E-mail: ujtapolcaiujsag@kolcseynyomda.hu
Internet: tapolca.hu/tujsag
Szerkesztőségi fogadóóra: minden kedden 10-12
Kiadja a Tapolcai Kommunikációs, Kulturális és Média Kft.
Felelős kiadó: Barbalics Antal ügyvezető igazgató

A megjelent írások és levelek mindenkor a szerzők álláspontját tükrözik, mely nem feltétlenül egyezik a szerkesztőség véleményével. Az olvasói leveleket általában szerkesztett formában közöljük.
Fotókat és kéziratokat csak külön kérésre küldünk vissza.
Megjelenik 7000 példányban.
Engedélyszám: ISSN 1589-5866

Nyomdai munkák:
Kölcsey Nyomda Kft., Tapolca
Felelős vezető: Kölcsey Norbert